Tämä asiakirja on ainoastaan dokumentointitarkoituksiin. Toimielimet eivät vastaa sen sisällöstä.

►**B**

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 1249/2008,

annettu 10 päivänä joulukuuta 2008,

naudan-, sian- ja lampaanruhojen yhteisön luokitusasteikkojen soveltamista ja ruhojen hintaselvityksiä koskevista yksityiskohtaisista säännöistä

(EUVL L 337, 16.12.2008, s. 3)

sellaisena kuin se on muutettuna seuraavilla:

		virallinen lehti		
		N:o	sivu	päivämäärä
►**M1**	Komission täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 994/2013, annettu 16 päivänä lokakuuta 2013	L 276	1	17.10.2013
►**M2**	Komission täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 148/2014, annettu 17 päivänä helmikuuta 2014	L 46	1	18.2.2014

▼B

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 1249/2008,

annettu 10 päivänä joulukuuta 2008,

naudan-, sian- ja lampaanruhojen yhteisön luokitusasteikkojen soveltamista ja ruhojen hintaselvityksiä koskevista yksityiskohtaisista säännöistä

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon maatalouden yhteisestä markkinajärjestelystä ja tiettyjä maataloustuotteita koskevista erityissäännöksistä (yhteisiä markkinajärjestelyjä koskeva asetus) 22 päivänä lokakuuta 2007 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1234/2007 ([1]) ja erityisesti sen 43 artiklan m alakohdan yhdessä sen 4 artiklan kanssa,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Asetuksen (EY) N:o 1234/2007 204 artiklan 2 kohdan h alakohdan mukaisesti kyseistä asetusta sovelletaan yhteisön ruhojen luokitusasteikkoihin 1 päivästä tammikuuta 2009. Kyseisten yhteisön luokitusasteikkojen soveltamista ja niihin perustuvia jäsenvaltioiden hintaselvityksiä koskevat yksityiskohtaiset säännöt olisi sen vuoksi hyväksyttävä, ja sääntöjä olisi sovellettava 1 päivästä tammikuuta 2009.

(2) Yhteisön ruhojen luokitusasteikkojen soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä on tähän mennessä säädetty useissa säädöksissä ja erityisesti asetuksen (ETY) N:o 1208/81 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä täysikasvuisten nautojen markkinahintojen toteamiseksi yhteisön täysikasvuisten nautaeläinten ruhojen luokitteluasteikon perusteella 10 päivänä maaliskuuta 1982 annetussa komission asetuksessa (ETY) N:o 563/82 ([2]), yhteisön sianruhojen luokitusasteikon soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 24 päivänä lokakuuta 1985 annetussa komission asetuksessa (ETY) N:o 2967/85 ([3]), yhteisön täysikasvuisten nautaeläinten ruhojen laatuluokituksen soveltamisalan laajentamisesta annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1186/90 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 13 päivänä helmikuuta 1991 annetussa komission asetuksessa (ETY) N:o 344/91 ([4]), neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1892/87 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä yhteisön ruhojen luokitteluasteikkoon perustuvan täysikasvuisten nautaeläinten markkinahintojen toteamisessa 16 päivänä helmikuuta 1996 annetussa komission asetuksessa (EY) N:o 295/96 ([5]), yhteisön täysikasvuisten nautaeläinten ruhojen luokitteluasteikon soveltamista koskevista täydentävistä säännöksistä 20 päivänä tammikuuta 2006 annetussa komission asetuksessa (EY) N:o 103/2006 ([6]), yhteisön sianliha-alan edustavien markkinoiden luettelosta 20 päivänä kesäkuuta 2006 annetussa komission asetuksessa (EY) N:o 908/2006 ([7]), kaupan pitämisen vaiheesta, johon teurastetun sian keskihinta viittaa 24 päivänä heinäkuuta 2006 annetussa komission asetuksessa (EY) N:o 1128/2006 ([8]), jäsenvaltioiden ja komission vastavuoroisista ilmoituksista

([1]) EUVL L 299, 16.11.2007, s. 1.
([2]) EYVL L 67, 11.3.1982, s. 23.
([3]) EYVL L 285, 25.10.1985, s. 39.
([4]) EYVL L 41, 14.2.1991, s. 15.
([5]) EYVL L 39, 17.2.1996, s. 1.
([6]) EUVL L 17, 21.1.2006, s. 6.
([7]) EUVL L 168, 21.6.2006, s. 11.
([8]) EUVL L 201, 25.7.2006, s. 6.

▼B

sianliha-alalla 5 päivänä syyskuuta 2006 annetussa komission asetuksessa (EY) N:o 1319/2006 ([1]), teurastetun sian yhteisön markkinahinnan laskemiseksi käytettävien painotuskertoimien vahvistamisesta markkinointivuodeksi 2008/2009 24 päivänä heinäkuuta 2008 annetussa komission asetuksessa (EY) N:o 710/2008 ([2]), yhteisön lampaanruhojen luokitteluasteikkoa koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 11 päivänä tammikuuta 2008 annetussa komission asetuksessa (EY) N:o 22/2008 ([3]) ja täysikasvuisten nautaeläinten ruhojen luokitteluasteikon soveltamista käsittelevästä yhteisön tarkastuskomiteasta 7 päivänä syyskuuta 1983 tehdyssä komission päätöksessä 83/471/ETY ([4]). Selkeyden ja järkeistämisen vuoksi mainitut asetukset ja mainittu päätös olisi korvattava yhdellä säädöksellä.

(3) Asetuksen (EY) N:o 1234/2007 42 artiklan 1 kohdassa säädetään, että täysikasvuisten nautaeläinten ja sikojen ruhoja koskevia yhteisön luokitusasteikkoja olisi sovellettava eräiden mainitun asetuksen liitteessä V vahvistettujen sääntöjen mukaisesti ja että jäsenvaltiot voivat soveltaa yhteisön asteikkoa myös lampaanruhojen luokittelemiseksi.

(4) Asetuksen (EY) N:o 1234/2007 42 artiklan 1 kohdan a alakohdassa säädetään, että yhteisön ruhojen luokitusasteikkoa olisi sovellettava naudanliha-alalla täysikasvuisten nautaeläinten ruhoihin. Mainitun asetuksen liitteessä III olevan IV kohdan 2 kohdassa määritellään nautaeläin suhteessa eläimen elopainoon. Sen estämättä, mitä kyseisessä määritelmässä säädetään, ja jotta varmistettaisiin yhdenmukainen soveltaminen, on aiheellista sallia jäsenvaltioiden edellyttää, että yhteisön asteikon soveltaminen on pakollista tietyn ikäisiin nautaeläimiin, joiden ikä on määritetty nautaeläinten tunnistus- ja rekisteröintijärjestelmän käyttöönottamisesta sekä naudanlihan ja naudanlihatuotteiden pakollisesta merkitsemisestä 17 päivänä heinäkuuta 2000 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1760/2000 ([5]) säädetyn tunnistus- ja rekisteröintijärjestelmän perusteella. Kyseistä tunnistus- ja rekisteröintijärjestelmää olisi käytettävä myös ruhojen jakamiseksi A- ja B-luokkaan asetuksen (EY) N:o 1234/2007 liitteessä V olevan A kohdan II kohdan mukaisesti.

(5) Sen varmistamiseksi, että täysikasvuisten nautaeläinten ja lampaiden ruhot luokitellaan yhteisössä yhdenmukaisesti, on tarpeen määritellä tarkemmin asetuksen (EY) N:o 1234/2007 liitteessä V olevan A kohdan III kohdassa ja C kohdan III kohdassa tarkoitetut lihakkuus- ja rasvaisuusluokat.

([1]) EUVL L 243, 6.9.2006, s. 3.
([2]) EUVL L 197, 25.7.2008, s. 28.
([3]) EUVL L 9, 12.1.2008, s. 6.
([4]) EYVL L 259, 20.9.1983, s. 30.
([5]) EYVL L 204, 11.8.2000, s. 1.

▼B

(6) Asetuksen (EY) N:o 1234/2007 liitteessä V olevan A kohdan III kohdassa säädetään lihakkuusluokasta S ruhoille, jotka on saatu kaksoislihatyyppisistä nautaeläimistä. Koska kyseinen lihakkuusluokka koskee nautakarjan erityisiä piirteitä joissakin jäsenvaltioissa, on aiheellista säätää, että jäsenvaltioilla on mahdollisuus käyttää lihakkuusluokkaa S.

(7) Asetuksen (EY) N:o 1234/2007 43 artiklan m alakohdan iii alakohdan toisen luetelmakohdan mukaisesti poikkeuksia yleisestä velvollisuudesta luokitella täysikasvuisten nautaeläinten ruhot voidaan myöntää jäsenvaltioille, jotka pyytävät sitä joidenkin pienimuotoisten laitosten osalta. Yhteisön luokitusasteikon soveltamisesta saadun kokemuksen perusteella jäsenvaltiot katsovat, että tällainen poikkeus on aiheellinen teurastamoille, joissa teurastetaan vuosittain keskimäärin enintään 75 täysikasvuista nautaeläintä viikossa. Komissio pitää poikkeusta perusteltuna, kun otetaan huomioon kyseisten teurastamoiden vähäinen tuotanto. Samoista syistä tällaisesta poikkeuksesta säädetään myös asetuksen (ETY) N:o 344/91 2 artiklan 2 kohdassa. Sen vuoksi on asetuksen (EY) N:o 1234/2007 43 artiklan m alakohdan iii alakohdan toisen luetelmakohdan soveltamisen yksinkertaistamiseksi aiheellista sallia, että jäsenvaltiot voivat myöntää kyseisen poikkeuksen itse.

(8) Asetuksen (EY) N:o 1234/2007 43 artiklan m alakohdan iv alakohdassa säädetään, että jäsenvaltioille olisi annettava lupa olla soveltamatta luokitusasteikkoa sianruhojen luokitukseen. Kyseistä säännöstä olisi sovellettava erityisesti pienimuotoisiin teurastamoihin, joissa teurastetaan keskimäärin enintään 200 sikaa viikossa.

(9) Sen varmistamiseksi, että yhteisön luokitusasteikkoja sovelletaan täsmällisesti, olisi markkinoiden avoimuuden parantamiseksi määriteltävä täysikasvuisten nautaeläinten, sikojen ja lampaiden ruhojen luokitusta, punnitsemista ja tunnistemerkitsemistä koskevat edellytykset ja käytännön menetelmät.

(10) Olisi kuitenkin säädettävä joistakin edellä mainittuja seikkoja koskevista poikkeuksista, erityisesti ruhojen luokitusta ja punnitsemista koskevan aikarajan osalta silloin kun automatisoiduissa luokitustekniikoissa ilmenee teknisiä vikoja, sekä ruhojen luokituksen ilmaisevien leimojen tai ruhotunnistelappujen sijainnin sekä niiden teurastamoiden osalta, jotka poistavat luut ruhoista itse. Sianruhojen osalta painon tulisi koskea ruhon kylmäpainoa, joka on laskettu soveltamalla punnituksen tulokseen erikseen määriteltävää muuntokerrointa. Kertoimen olisi vaihdeltava sen mukaan, paljonko aikaa on kulunut sian punnituksen ja pistämisen välillä. Sen vuoksi kerrointa olisi voitava mukauttaa.

(11) Nautaeläinten teurastuksen teettäville luonnollisille tai oikeushenkilöille olisi ilmoitettava teurastamoon toimitettujen eläinten luokituksen tuloksesta. Ilmoituksessa olisi oltava myös eräitä lisätietoja, jotta varmistettaisiin avoimuus toimittajien suuntaan.

▼B

(12) Sen varmistamiseksi, että täysikasvuisten nautaeläinten ja lampaiden ruhot luokitellaan tarkasti ja luotettavasti, luokituksen voi tehdä vain sellainen henkilöstö, jolla on siihen asianmukaisen pätevyyden osoittava lupa tai hyväksyntä.

(13) Jotta voitaisiin sallia vaihtoehtoisia menetelmiä arvioida suoraan silmämääräisesti täysikasvuisten nautaeläinten lihakkuutta ja rasvaisuutta, käyttöön voidaan ottaa tilastollisesti päteviin menetelmiin perustuvia automatisoituja luokitustekniikoita. Automatisoitujen luokitustekniikoiden sallimisen edellytyksenä olisi oltava tiettyjen edellytysten ja vaatimusten noudattaminen sekä luokituksen tilastollisen enimmäisvirhepoikkeaman, joka olisi määriteltävä, noudattaminen.

(14) Olisi säädettävä mahdollisuudesta muuttaa täysikasvuisten nautaeläinten luokitusta koskevien ruhojen automatisoitujen luokitustekniikoiden teknisiä erittelyjä luvan myöntämisen jälkeen tarkkuuden parantamiseksi. Tällaisille muutoksille on kuitenkin saatava ennakkohyväksyntä toimivaltaisilta viranomaisilta, joiden on varmistettava, että muutosten ansiosta tarkkuus on vähintään vastaavaa tasoa.

(15) Sianruhon arvo määritetään erityisesti sen vähärasvaisen lihan osuudella suhteessa ruhon painoon. Sen varmistamiseksi, että vähärasvaisen lihan osuus arvioidaan puolueettomin perustein, arviointi olisi tehtävä mittaamalla tietyt ruhon anatomiset osat sallituin ja tilastollisesti pätevin menetelmin. Vaikka sianruhon vähärasvaisen lihan osuuden arviointiin voidaan käyttää eri menetelmiä, on tarpeen varmistaa, että menetelmän valinta ei vaikuta arvioituun vähärasvaisen lihan osuuteen. Sianruhojen kaupallisen arvon määrittämiseksi olisi sallittava myös muiden arviointiperusteiden kuin painon ja arvioidun vähärasvaisen lihan osuuden käyttö.

(16) Asetuksen (EY) N:o 1234/2007 liitteessä V olevan C kohdan III kohdassa säädetään, että lampaanruhot olisi luokiteltava eri luokkiin lihakkuuden ja rasvaisuuden perusteella. Alle 13 kilogrammaa painavien karitsoiden ruhoja varten voidaan käyttää kuitenkin muita perusteita, erityisesti ruhopainoa, lihan väriä ja rasvaisuutta.

(17) Täysikasvuisten nautaeläinten, sikojen ja lampaiden ruhojen luokituksen luotettavuus olisi varmistettava säännöllisin paikalla tehtävin tarkastuksin sellaisten viranomaisten toimesta, jotka ovat riippumattomia tarkastamistaan laitoksista. Kyseisiä tarkastuksia koskevat edellytykset ja vähimmäisvaatimukset olisi vahvistettava, tehtyjä tarkastuksia koskevat kertomukset ja mahdolliset seurantatoimet mukaan luettuina. Jos täysikasvuiset nautaeläimet luokitellaan käyttämällä automatisoituja luokitustekniikoita, olisi vahvistettava eräitä paikalla tehtäviä tarkastuksia koskevia täydentäviä säännöksiä, joihin olisi sisällyttävä myös se, että kyseisiä tarkastuksia tehdään enemmän alussa, kun lupa on myönnetty.

▼B

(18) Jotta naudan-, sian- ja lampaanruhoista saadaan vertailukelpoiset hinnat yhteisössä, on tarpeen säätää, että hintojen toteamisessa olisi viitattava tarkoin määriteltyyn kaupan pitämisen vaiheeseen. Lisäksi olisi määriteltävä täysikasvuisten nautaeläinten ja lampaiden ruhojen EU:n viitetarjontamuoto. Olisi myös määriteltävä eräät korjaukset tietyissä jäsenvaltioissa käytettyjen tarjontamuotojen mukauttamiseksi EU:n viitetarjontamuotoon.

(19) Sen varmistamiseksi, että todetut ruhojen hinnat ovat jäsenvaltioiden naudan-, sian- ja lampaanlihantuotannon edustavia hintoja, on tarpeen määritellä ruholajit ja luokat sekä eräät perusteet, joilla määritellään laitokset tai henkilöt, joiden osalta hintaselvitysten olisi oltava pakollisia.

(20) Naudanruhojen hintaselvityksiä varten jäsenvaltioiden olisi voitava päättää, onko niiden alue jaettu, ja jos on, niin kuinka moneen alueeseen. On aiheellista säätää, että Yhdistynyt kuningaskunta ilmoittaisi hinnat kahdelta alueelta, jotka ovat Iso-Britannia ja Pohjois-Irlanti.

(21) Jos jäsenvaltiot ovat perustaneet alueellisia komiteoita täysikasvuisten nautaeläinten hintojen määrittämiseksi, olisi säädettävä, että komiteoiden jäsenyydellä varmistetaan tasapainoinen ja puolueeton lähestymistapa ja että kyseisten komiteoiden määrittämät hinnat otetaan huomioon hintojen laskennassa kansallisella tasolla.

(22) Jos täysikasvuisten nautaeläinten toimittajille maksetaan lisämaksuja, laitosten tai henkilöiden, joiden on ilmoitettava hinnat, on korjattava hintoja vääristymien estämiseksi kansallisten keskihintojen laskennassa.

(23) Olisi vahvistettava käytännön menetelmä, jota jäsenvaltioiden on käytettävä viikoittaisten keskihintojen laskemiseksi. Hinnat olisi ilmoitettava komissiolle viikoittain, ja kyseisten hintojen olisi oltava perustana painotettujen keskihintojen määrittämiselle yhteisön tasolla.

(24) Jäsenvaltiot olisi velvoitettava ilmoittamaan komissiolle määräajoin tietyt tiedot täysikasvuisten nautaeläinten, sikojen ja lampaiden ruhojen hintaselvityksiä koskevaa seurantaa varten.

(25) Sen varmistamiseksi, että naudan- ja lampaanruhojen yhteisön luokitusasteikkoja sovelletaan yhdenmukaisesti koko yhteisössä, asetuksen (EY) N:o 1234/2007 42 artiklan 2 kohdassa säädetään paikalla tapahtuvista tarkastuksista, jotka tekee komission asiantuntijoista ja jäsenvaltioiden nimeämistä asiantuntijoista koostuva yhteisön tarkastuskomitea. Olisi vahvistettava komitean kokoonpanoa ja toimintaa koskevat täytäntöönpanosäännöt.

(26) On tarpeen säätää, että jäsenvaltioiden olisi toteutettava tiettyjä toimenpiteitä yhteisön luokitusasteikkojen moitteettoman soveltamisen varmistamiseksi, jotta hintaselvitykset olisivat tarkkoja ja jotta mahdollisista rikkomisista langetettaisiin seuraamukset. Lisäksi jäsenvaltiot olisi velvoitettava ilmoittamaan komissiolle näistä toimenpiteistä.

▼B

(27) Tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat maatalouden yhteisen markkinajärjestelyn hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

I LUKU

SOVELTAMISALA

1 artikla

Soveltamisala

Tässä asetuksessa säädetään asetuksen (EY) N:o 1234/2007 43 artiklan m kohdan mukaisesti naudan-, sian- ja lampaanruhojen yhteisön luokitusasteikkojen soveltamista ja kyseisten ruhojen markkinahintaselvityksiä koskevat yksityiskohtaiset säännöt.

II LUKU

NAUDANLIHA-ALA

2 artikla

Soveltamisala ja yleiset säännökset

1. Yhteisön naudanliha-alan ruhojen luokitusasteikkoa on sovellettava täysikasvuisten nautaeläinten ruhoihin.

2. Sen estämättä, mitä asetuksen (EY) N:o 1234/2007 liitteessä III olevan IV osan 2 kohdassa säädetään, jäsenvaltiot voivat päättää, että 1 kohdassa tarkoitettua yhteisön asteikkoa on sovellettava teurastettaessa vähintään 12 kuukauden ikäisten nautaeläinten ruhoihin.

3. Asetuksen (EY) N:o 1234/2007 liitteessä V olevan A kohdan II kohdan soveltamiseksi nuorempien kuin kaksivuotiaiden kuohitsemattomien sonnien ruhot (luokka A) ja muiden urospuolisten kuohitsemattomien eläinten ruhot (luokka B) on eroteltava eläimen iän perusteella.

4. Edellä 2 ja 3 kohdassa tarkoitettu nautaeläimen ikä on varmistettava kussakin jäsenvaltiossa asetuksen (EY) N:o 1760/2000 I osaston mukaisesti käyttöön otetussa nautaeläinten tunnistus- ja rekisteröintijärjestelmässä olevien tietojen perusteella.

3 artikla

Lihakkuus- ja rasvaisuusluokkia koskevat täydentävät säännökset

Asetuksen (EY) N:o 1234/2007 liitteessä V olevan A kohdan III kohdassa tarkoitettujen lihakkuus- ja rasvaisuusluokkien määritelmiä koskevat täydentävät yksityiskohtaiset säännökset vahvistetaan tämän asetuksen liitteessä I.

▼B

4 artikla

Lihakkuusluokka S

Jäsenvaltiot voivat käyttää asetuksen (EY) N:o 1234/2007 liitteessä V olevan A kohdan III kohdassa tarkoitettua lihakkuusluokkaa S nautakarjansa erityispiirteiden huomioon ottamiseksi.

5 artikla

Poikkeaminen ruhojen pakollisesta luokituksesta

Jäsenvaltiot voivat päättää, että asetuksen (EY) N:o 1234/2007 liitteessä V olevan A kohdan V kohdassa tarkoitetut täysikasvuisten nautaeläinten ruhojen luokitusvaatimukset eivät ole pakollisia sellaisten hyväksyttyjen laitosten osalta, joissa teurastetaan vuodessa keskimäärin enintään 75 täysikasvuista nautaeläintä viikossa.

6 artikla

Luokitus ja tunnistemerkitseminen

1. Asetuksen (EY) N:o 1234/2007 liitteessä V olevan A kohdan V kohdassa tarkoitettu luokitus ja tunnistemerkitseminen on tehtävä teurastamossa.

2. Ruhon luokitus, tunnistemerkitseminen ja punnitus on tehtävä viimeistään tunnin kuluttua eläimen pistämisestä.

Jos ruhojen luokitus ei kuitenkaan onnistu 9 artiklassa tarkoitetuilla automatisoiduilla luokitustekniikoilla, kyseiset ruhot on luokiteltava ja varustettava tunnistemerkinnällä teurastuspäivänä.

3. Ruhojen tunnistemerkintä on tehtävä leimalla, josta käyvät ilmi asetuksen (EY) N:o 1234/2007 liitteessä V olevan A kohdan II kohdassa tarkoitettu ruholaji ja III kohdassa tarkoitetut lihakkuus- ja rasvaisuusluokat.

Merkitseminen on tehtävä leimaamalla ruhon ulkopinnalle pysyvällä ja myrkyttömällä musteella toimivaltaisten kansallisten viranomaisten hyväksymää menettelytapaa noudattaen. Kirjainten ja numeroiden on oltava vähintään kahden senttimetrin korkuisia.

Leimat on painettava takaneljänneksissä selkäfileeseen neljännen lannenikaman korkeudelle ja etuneljänneksissä rinnan leveämpään päähän 10–30 senttimetrin etäisyydelle rintalastan raosta. Jäsenvaltiot voivat kuitenkin määrittää eri sijaintipaikkoja kullekin neljännekselle edellyttäen, että ne ilmoittavat siitä komissiolle etukäteen.

4. Rajoittamatta komission asetuksen (EY) N:o 1669/2006 ([1]) 4 artiklan 3 kohdan c alakohdan ja komission asetuksen (EY) N:o 826/2008 ([2]) liitteessä I olevan I kohdan a alakohdan soveltamista, jäsenvaltiot voivat antaa luvan merkinnän korvaamiseen ruhotunnistelapuilla seuraavin edellytyksin:

([1]) EUVL L 312, 11.11.2006, s. 6.
([2]) EUVL L 223, 21.8.2008, s. 3.

▼B

a) ruhotunnistelappuja saa säilyttää ja kiinnittää ainoastaan hyväksytyissä laitoksissa, joissa eläimet teurastetaan; niiden on oltava kooltaan vähintään 50 neliösenttimetriä;

b) edellä 3 kohdassa säädettyjen vaatimusten lisäksi ruhotunnistelapuista on käytävä ilmi teurastamon hyväksyntänumero, eläinten tunniste- tai teurastusnumero, teurastuspäivämäärä, ruhon paino sekä tarvittaessa maininta, että luokitus on tehty automatisoidulla luokitustekniikalla;

c) edellä b alakohdassa mainittujen tietojen on oltava täysin luettavissa eikä niihin saa lisätä mitään, paitsi jos ne on merkitty selvästi ruhotunnistelappuun ja tehty toimivaltaisten viranomaisten valvomina ja näiden vahvistamien käytännön edellytysten mukaisesti;

d) ruhotunnistelappujen on oltava sellaisia, ettei niitä voida luvattomasti muuttaa, etteivät ne repeä helposti, ja ne on kiinnitettävä lujasti kuhunkin neljännekseen 3 kohdan kolmannessa alakohdassa määriteltyihin paikkoihin.

Jos luokitus tehdään 11 artiklassa tarkoitetulla automatisoidulla luokitustekniikalla, ruhotunnistuslappujen käyttö on pakollista.

5. Edellä 3 ja 4 kohdassa tarkoitettuja leimoja ja ruhontunnistuslappuja ei saa poistaa ennen luiden poistamista neljänneksistä.

6. Luokka on ilmoitettava asetuksen (EY) N:o 1234/2007 liitteessä V olevan A kohdan II kohdan ja tämän asetuksen 2 artiklan 3 ja 4 kohdan mukaisesti

Mahdollinen alaluokkien ilmoittaminen tai tarvittaessa luokan jaotteleminen iän perusteella on tehtävä tunnuksilla, jotka ovat erilaisia kuin luokitukseen käytetyt tunnukset.

7. Edellä 3–6 kohdassa tarkoitettuja velvoitteita varustaa ruhot tunnistemerkinnällä ei sovelleta hyväksyttyihin teurastamoihin, joissa poistetaan kaikkien hankittujen ruhojen luut.

7 artikla

Luokitustulosten ilmoittaminen

1. Asetuksen (EY) N:o 1234/2007 liitteessä V olevan A kohdan V kohdan mukaisesti tehdyn luokituksen tulokset on ilmoitettava kirjallisesti tai sähköisesti sille luonnolliselle ja oikeushenkilölle, joka teettää teurastuksen.

2. Luokituksen tulosten ilmoittamista varten laskussa, tai siihen liitetyssä asiakirjassa, joka osoitetaan eläimen toimittajalle tai hänen asemestaan luonnolliselle henkilölle tai oikeushenkilölle, joka on vastuussa teurastustoimista, on ilmoitettava ruhoa kohti

a) ruholaji sekä lihakkuus- ja rasvaisuusluokka asetuksen (EY) N:o 1234/2007 liitteessä V olevan A kohdan II ja III kohdassa tarkoitetuin kirjaimin ja numeroin;

b) tämän asetuksen 13 artiklan 2 kohdan mukaisesti vahvistettu ruhopaino ja se, onko kyseessä lämmin- vai kylmäpaino;

c) ruhon tarjontamuoto teurastamolla ruhoa koukussa punnittaessa ja luokiteltaessa;

▼B

d) tarvittaessa maininta, että luokitus on tehty automatisoidulla luokitustekniikalla.

3. Jäsenvaltiot voivat edellyttää, että 2 kohdan a alakohdassa tarkoitettuun ilmoitukseen sisältyvät lihakkuutta ja rasvaisuutta koskevat alaluokat, jos tällainen tieto on saatavilla.

Edellä 2 kohdan c alakohdassa tarkoitettu maininta ruhon tarjontamuodosta ei ole pakollinen, jos kansallisessa lainsäädännössä sallitaan ainoastaan yksi ruhon tarjontamuoto.

8 artikla

Luokitus pätevien luokittajien toimesta

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että luokituksen tekevät pätevät luokittajat, jotka ovat saaneet tätä tarkoitusta varten luvan. Luvan voi korvata jäsenvaltion myöntämä hyväksyntä, jos tämä vastaa ammatillisen pätevyyden tunnustamista.

9 artikla

Automatisoitujen luokitustekniikoiden salliminen

1. Jäsenvaltiot voivat myöntää luvan käyttää automatisoituja luokitustekniikoita alueellaan tai alueensa osassa.

Luvan edellytyksenä on liitteessä II olevassa A osassa vahvistettujen, varmennustestiä koskevien edellytysten ja vähimmäisvaatimusten täyttyminen.

Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle vähintään kaksi kuukautta ennen varmennustestin alkua liitteessä II olevassa B osassa tarkoitetut tiedot. Jäsenvaltioiden on nimettävä riippumaton laitos varmennustestin tulosten tarkastelemiseksi. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle kahden kuukauden kuluessa varmennustestin päättymisestä liitteessä II olevassa C osassa tarkoitetut tiedot.

2. Jos lupa käyttää automatisoituja luokitustekniikoita perustuu varmennustestiin, jonka aikana käytettiin useita eri tarjontamuotoja, erot näiden tarjontamuotojen välillä eivät saa johtaa eroihin luokitustuloksissa.

3. Komissiolle asiasta tiedotettuaan jäsenvaltiot voivat myöntää luvan käyttää automatisoituja luokitustekniikoita alueellaan tai alueensa osassa järjestämättä varmennustestiä, mikäli tällainen lupa on jo myönnetty samalle automatisoidulle luokitustekniikalle käytettäväksi kyseisen jäsenvaltion jossakin toisessa osassa tai jossakin toisessa jäsenvaltiossa sellaisen varmennustestin perusteella, jonka ruho-otantaa viranomaiset pitävät asianomaisessa jäsenvaltiossa tai sen osassa teurastettujen täysikasvuisten nautaeläinten osalta edustavana ruholajin sekä lihakkuus- ja rasvaisuusluokkien suhteen.

▼B

4. Luvan saaneen automatisoidun luokitustekniikan teknisiä erittelyjä voidaan muuttaa ainoastaan asianomaisen jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten suostumuksella ja jos todistetaan, että tällaisten muutosten ansiosta saavutetaan vähintään sama tarkkuus kuin varmennustestissä.

Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle mahdollisista hyväksymistään muutoksista.

10 artikla

Automatisoidulla luokitustekniikalla tehty luokitus

1. Laitosten, joissa ruhoja luokitellaan automatisoiduilla luokitustekniikoilla, on

a) osoitettava ruholaji; tarvittaessa on käytettävä asetuksen (EY) N:o 1760/2000 I osastossa tarkoitettua nautaeläinten tunnistus- ja rekisteröintijärjestelmää;

b) pidettävä päivittäistä kirjaa automatisoitujen luokitustekniikoiden toiminnasta, myös erityisesti havaituista puutteista ja tarpeen mukaan toteutetuista toimista.

2. Automatisoidulla luokitustekniikalla tehty luokitus on pätevä ainoastaan, jos

a) ruhon tarjontamuoto on sama kuin varmennustestin aikana käytetty tarjontamuoto; tai

b) asianomaisen jäsenvaltion toimivaltaisia viranomaisia tyydyttävällä tavalla osoitetaan, että muun tarjontamuodon käyttäminen ei vaikuta automatisoidulla luokitustekniikalla tehdyn luokituksen tulokseen.

11 artikla

Paikalla tehtävät tarkastukset

1. Edellä 8 artiklassa tarkoitettujen luokittajien toiminta ja ruhojen luokitus ja tunnistemerkinnällä varustaminen asetuksen (EY) N:o 1234/2007 liitteessä V olevan A kohdan V kohdassa tarkoitetuissa laitoksissa on tarkastettava paikalla ilman ennakkovaroitusta luokituksesta vastaavista virastoista sekä laitoksista riippumattoman viranomaisen toimesta.

Riippumattomuutta luokituksesta vastaaviin virastoihin nähden ei kuitenkaan vaadita, jos toimivaltainen viranomainen toteuttaa itse mainitut tarkastukset.

2. Tarkastuksia on tehtävä vähintään kahdesti vuosineljänneksen aikana kaikissa hyväksytyissä laitoksissa, jotka teurastavat vuodessa keskimäärin yli 75 täysikasvuista nautaeläintä viikossa. Jokaiseen tarkastukseen on sisällytettävä vähintään 40 sattumanvaraisesti valittua ruhoa.

Jäsenvaltioiden on kuitenkin vahvistettava vuodessa keskimäärin 75 tai vähemmän täysikasvuista nautaeläintä viikossa teurastavia hyväksyttyjä laitoksia varten tarkastusten taajuus ja tarkastettavien ruhojen vähimmäismäärä riskinarvioinnin perusteella erityisesti ottaen huomioon täysikasvuisten nautaeläinten teurastusten määrä asianomaisissa teurastamoissa sekä kyseisissä teurastamoissa aiempien tarkastusten aikana tehdyt havainnot.

▼B

Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle toisessa alakohdassa tarkoitettujen säännösten soveltamiseksi toteuttamansa toimenpiteet viimeistään 1 päivänä heinäkuuta 2009 ja sen jälkeen kuukauden kuluessa, jos ilmoitettaviin tietoihin tulee muutoksia.

3. Kaikissa ruhoja automatisoiduilla luokitustekniikoilla luokittelevissa hyväksytyissä laitoksissa on tehtävä vähintään kuusi tarkastusta vuosineljänneksen aikana 12 ensimmäisen kuukauden kuluessa 9 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun luvan myöntämisestä. Tämän jälkeen tarkastuksia on tehtävä vähintään kahdesti vuosineljänneksen aikana kaikissa ruhoja automatisoiduilla luokitustekniikoilla luokittelevissa hyväksytyissä laitoksissa. Jokaiseen tarkastukseen on sisällytettävä vähintään 40 sattumanvaraisesti valittua ruhoa. Tarkastuksissa on varmistettava erityisesti

a) ruholaji;

b) automatisoidun luokitustekniikan tarkkuus käyttämällä liitteessä II olevassa A3 osassa tarkoitettua piste- ja raja-arvojärjestelmää;

c) ruhon tarjontamuoto;

d) automatisoidun luokitustekniikan päivittäinen kalibrointi sekä muut tekniset yksityiskohdat, jotka ovat olennaisia varmistettaessa, että automatisoidulla luokitustekniikalla saavutettu tarkkuus vastaa vähintään varmennustestissä saavutettua tarkkuutta;

e) edellä 10 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettu päivittäinen kirjanpito.

4. Jos tarkastuksista vastaava laitos ei kuulu julkisyhteisöön, julkisyhteisön on valvottava 2 ja 3 kohdassa säädettyjä tarkastuksia fyysisesti samoin edellytyksin vähintään vuosittain. Julkisyhteisölle on tiedotettava säännöllisesti tarkastuksista vastaavan viranomaisen työn tuloksista.

12 artikla

Tarkastuskertomukset ja seurantatoimet

1. Edellä 11 artiklassa tarkoitettuja tarkastuksia koskevien kertomusten on oltava kansallisten valvontaelinten laatimia, ja näiden on säilytettävä ne. Kyseisissä kertomuksissa on ilmoitettava erityisesti tarkastettujen ruhojen lukumäärä sekä niiden ruhojen lukumäärä, joiden luokitus tai tunnistemerkintä on ollut virheellinen. Lisäksi kertomuksissa on esitettävä yksityiskohtaiset tiedot käytetyistä ruhojen tarjontamuodoista ja tapauksen mukaan siitä, vastaavatko ne yhteisön sääntöjä.

2. Jos 11 artiklassa säädettyjen tarkastusten yhteydessä todetaan merkittävä määrä virheellisiä luokituksia tai muita kuin sääntöjen mukaisia tunnistemerkintöjä,

a) tarkastettavien ruhojen lukumäärää ja paikalla tehtävien tarkastusten taajuutta on lisättävä;

b) edellä 8 artiklassa ja 9 artiklan 1 kohdassa säädetyt luvat tai hyväksynnät voidaan peruuttaa.

▼B

13 artikla

Todettava markkinahinta

1. Yhteisön luokitusasteikon perusteella todettava, asetuksen (EY) N:o 1234/2007 42 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettu markkinahinta on eläimen toimittajalle teurastamoon tuotaessa maksettava hinta vähennettynä arvonlisäverolla. Hinta ilmaistaan 100 teuraspainokilogrammalta tämän artiklan 3 kohdassa tarkoitetun tarjontamuodon mukaisesti, teurastamolla koukussa punnittuna ja luokiteltuna.

2. Huomioon otettava paino on ruhon lämminpaino punnittuna viimeistään tunnin kuluttua eläimen pistämisestä.

Ruhon kylmäpainon on vastattava ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua lämminpainoa vähennettynä kahdella prosentilla.

3. Markkinahintojen toteamista varten ruhot on tarjottava pintarasvoineen, kaulan on oltava katkaistu eläinlääkinnällisten määräysten mukaisesti, ja

a) ilman munuaisia;

b) ilman munuaisrasvaa;

c) ilman lantion rasvakasautumia;

d) ilman kuvelihaa;

e) ilman pallealihaa;

f) ilman häntää;

g) ilman selkäydintä;

h) ilman lantiorasvaa;

i) ilman sisäpaistin pintarasvaa;

j) ilman kaulavaltimoa (suonirasvaa).

4. Asetuksen (EY) N:o 1234/2007 liitteessä V olevan A kohdan V kohdan toisen alakohdan soveltamiseksi ja poiketen siitä, mitä tämän artiklan 3 kohdassa säädetään, ulkoisen rasvan poistaminen sisältää yksinomaan pintarasvan osittaisen poiston

a) lonkan, fileeselän ja keskimmäisten kylkiluiden kohdalta;

b) rinnan leveän pään kohdalta, peräaukkoa ja sukuelimiä ympäröivältä uloimmalta alueelta sekä hännästä;

c) sisäpaistin kohdalta.

5. Jos ruhon tarjontamuoto eroaa koukussa punnittaessa ja luokiteltaessa 3 kohdassa säädetystä tarjontamuodosta, sen paino tarkistetaan käyttämällä liitteessä III vahvistettuja korjauksia tarjontamuodon sovittamiseksi viitetarjontamuotoon. Tällöin 100 teuraspainokilogramman hinta tarkistetaan vastaavasti.

Jos ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut korjaukset ovat samat koko jäsenvaltion alueella, ne on laskettava kansallisella tasolla. Jos korjaukset vaihtelevat teurastamosta toiseen, ne on laskettava erillisinä.

▼B

14 artikla

Markkinahintojen toteamiseksi käytettävät ruholajit ja luokat

▼M2

1. Markkinahinnat todetaan kansallisella tasolla ja unionissa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1308/2013 ([1]) 10 artiklassa tarkoitetun yhteisön luokitusasteikon perusteella viikoittain, ja toteaminen koskee seuraavia lihakkuus- ja rasvaisuusluokkia mainitun asetuksen liitteessä IV olevan A kohdan II kohdassa täsmennetyissä ruholajeissa:

a) yli 8 mutta alle 12 kuukauden ikäisten eläinten ruhot: U2, U3, R2, R3, O2, O3;

b) yli 12 mutta alle 24 kuukauden ikäisten urospuolisten kuohitsemattomien eläinten ruhot: U2, U3, R2, R3, O2, O3;

c) yli 24 kuukauden ikäisten urospuolisten kuohitsemattomien eläinten ruhot: R3;

d) yli 12 kuukauden ikäisten urospuolisten kuohittujen eläinten ruhot: U2, U3, U4, R3, R4, O3, O4;

e) lehmien ruhot: R3, R4, O2, O3, O4, P2, P3;

f) muiden naaraspuolisten yli 12 kuukauden ikäisten eläinten ruhot: U2, U3, R2, R3, R4, O2, O3, O4.

▼B

2. Jäsenvaltion on päätettävä, muodostaako sen kokonaisala yhden alueen vai jaetaanko se useampaan kuin yhteen alueeseen. Päätöksen on perustuttava seuraaviin seikkoihin:

a) jäsenvaltion kokonaisalan suuruus;

b) mahdollinen hallinnollinen jako;

c) hintojen maantieteelliset erot.

Yhdistyneen kuningaskunnan on muodostettava kuitenkin vähintään kaksi aluetta: Iso-Britannia ja Pohjois-Irlanti, jotka voidaan edelleen jakaa alueisiin ensimmäisessä alakohdassa esitettyjen seikkojen perusteella.

15 artikla

Edustavat hinnat

1. Seuraavien tahojen on todettava hinnat:

a) minkä tahansa teurastamon toimija, joka vuosittain teurastaa vähintään 20 000 täysikasvuista nautaeläintä, jotka se on itse kasvattanut tai jotka on kasvatettu sen toimeksiannosta ja/tai jotka se on ostanut;

b) minkä tahansa teurastamon toimija, joka on jäsenvaltion tässä tarkoituksessa nimeämä ja joka vuosittain teurastaa alle 20 000 täysikasvuista nautaeläintä, jotka se on itse kasvattanut tai jotka on kasvatettu sen toimeksiannosta ja/tai jotka se on ostanut;

c) kuka tahansa luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö, joka lähettää vuosittain teurastamoon teurastettavaksi vähintään 10 000 täysikasvuista nautaeläintä; ja

d) kuka tahansa jäsenvaltion tässä tarkoituksessa nimeämä luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö, joka lähettää vuosittain teurastamoon teurastettavaksi alle 10 000 täysikasvuista nautaeläintä.

([1]) EUVL L 347, 20.12.2013, s. 671.

▼B

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että hinnat todetaan vähintään

a) 25 prosentista teurastuksista niillä jäsenvaltion alueilla, jotka yhdessä kattavat vähintään 75 prosenttia kaikista teurastuksista kyseisessä jäsenvaltiossa; ja

b) 30 prosentista jäsenvaltion kokonaisalalla teurastetuista täysikasvuisista nautaeläimistä.

2. Edellä 1 kohdan mukaisesti todetut hinnat ovat kyseisenä toteamisajanjaksona teurastettuja täysikasvuisia nautaeläimiä koskevat hinnat 13 artiklan 2 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitetun ruhon kylmäpainon perusteella.

Jos kyseessä on sellaisia täysikasvuisia nautaeläimiä teurastava teurastamo, jotka se on itse kasvattanut tai jotka on kasvatettu sen toimeksiannosta, todetun hinnan on oltava vastaavaan ruholajiin ja luokkaan kuuluvista teurastetuista ruhoista samalla viikolla kyseisessä teurastamossa maksettu keskihinta.

Kussakin 14 artiklan 1 kohdassa tarkoitetussa luokassa todetuissa hinnoissa on ilmoitettava niihin liittyvä keskimääräinen ruhopaino ja se, onko näitä hintoja korjattu asetuksen 13 artiklassa tarkoitettujen tekijöiden huomioon ottamiseksi.

16 artikla

Viikoittaisten hintojen laskeminen

1. Edellä olevan 15 artiklan mukaisesti maanantaista sunnuntaihin todetut hinnat

a) on teurastamon toimijan tai luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön toimesta ilmoitettava kirjallisesti tai sähköisesti jäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle jäsenvaltion vahvistamaan kellonaikaan mennessä; tai

b) voidaan jäsenvaltion niin halutessa luovuttaa toimivaltaiselle viranomaiselle teurastamossa tai luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön tiloissa.

Kuitenkin silloin, kun jäsenvaltio on perustanut komitean jonkin alueen hintojen määrittämiseksi ja tällaisen komitean jäsenyys jakautuu tasaisesti täysikasvuisten nautaeläinten ja niiden ruhojen ostajien ja myyjien kesken ja puheenjohtaja on toimivaltaisen viranomaisen palveluksessa, jäsenvaltio voi määrätä, että hinnat ja yksityiskohdat lähetetään suoraan kyseisen alueen komitean puheenjohtajalle. Jos jäsenvaltio ei näin määrää, toimivaltaisen viranomaisen on lähetettävä nämä tiedot kyseisen komitean puheenjohtajalle. Puheenjohtajan on varmistettava, että minkään hinnan alkuperää ei voida tunnistaa, kun se annetaan tiedoksi komitean jäsenille.

2. Hinnat on ilmoitettava luokkakohtaisena keskihintana.

3. Edellä 15 artiklan 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetun minkä tahansa ilmoitetuissa hinnoissa huomiotta jätettyjä lisämaksuja täysikasvuisten nautaeläinten tai niiden ruhojen toimittajille maksavan teurastamon tai luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön on ilmoitettava kyseisen jäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle viimeisin maksamansa lisämaksu ja siihen liittyvä ajanjakso. Tämän jälkeen sen on ilmoitettava jäsenvaltiolle tällaisen lisämaksun määrä aina, kun tällaisia maksuja suoritetaan.

4. Jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen on määritettävä alueelliset keskihinnat jokaiselle 14 artiklan 1 kohdassa tarkoitetulle luokalle sille tämän artiklan 1 kohdan nojalla ilmoitettujen hintojen perusteella.

▼B

Tämän artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettujen komiteoiden on määritettävä alueelliset keskihinnat jokaiselle 14 artiklan 1 kohdassa tarkoitetulle luokalle niille tämän artiklan 1 kohdan nojalla ilmoitettujen hintojen perusteella ja ilmoitettava ne jäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle.

5. Jos kyseessä ovat kiinteähintaiset ostot, joissa lähetyksessä olevat ruhot eivät kuulu useampaan kuin kolmeen peräkkäiseen lihakkuusluokkaan ja kolmeen peräkkäiseen rasvaisuusluokkaan samassa ruholajissa, hinta otetaan huomioon 4 kohdan mukaisessa hintojen määrityksessä sen lihakkuusluokan osalta, johon suurin osa ruhoista on luokiteltu, tai jos ruhot jakautuvat tasaisesti luokkien kesken, keskimmäisen luokan osalta, milloin sellainen on olemassa. Muissa tapauksissa hintaa ei oteta huomioon.

Kuitenkin silloin kun kiinteähintaiset ostot kattavat alle 35 prosenttia täysikasvuisten nautaeläinten kaikista teurastuksista jäsenvaltiossa, jäsenvaltio voi päättää, että se ei ota tällaisten ostojen hintoja huomioon 4 kohdan mukaisissa laskutoimituksissa.

6. Toimivaltaisen viranomaisen on laskettava alustava kansallinen hinta jokaiselle luokalle painottamalla alueelliset hinnat ottaakseen huomioon johonkin alueeseen liittyvien teurastusten merkityksen kyseisessä ruholajissa suhteessa teurastusten kokonaismäärään kyseisen ruholajin osalta asianomaisessa jäsenvaltiossa.

7. Toimivaltaisen viranomaisen on korjattava luokkakohtaisesti 6 kohdassa tarkoitettu alustava kansallinen hinta

a) ottaakseen huomioon kaikki 13 artiklassa tarkoitetut tekijät, milloin tällaista korjausta ei ole vielä tehty;

b) varmistaakseen, että hinta on laskettu 13 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun ruhon kylmäpainon perusteella;

c) ottaakseen huomioon 3 kohdassa tarkoitetut maksetut lisämaksut, jos korjaus on vähintään yksi prosentti hinnasta kyseisessä luokassa.

Toimivaltaisen viranomaisen on tehdessään c alakohdan mukaisia korjauksia jaettava kaikki naudanliha-alalla kyseisessä jäsenvaltiossa edellisenä varainhoitovuonna maksetut lisämaksut niiden täysikasvuisten nautaeläinten, joista hinnat on ilmoitettu, vuotuisella tuotantomäärällä tonneittain ilmoitettuna.

8. Jos jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen mielestä sille ilmoitetut hinnat

a) koskevat liian pientä ruhojen määrää, sen ei tule ottaa näitä hintoja huomioon;

b) vaikuttavat epäluotettavilta, sen on otettava ne huomioon ainoastaan silloin, kun ja jos se vakuuttuu niiden luotettavuudesta.

17 artikla

Hintojen viikoittainen ilmoittaminen komissiolle

1. Jäsenvaltioiden on annettava 16 artiklan 4–7 kohdan mukaisesti lasketut hinnat tiedoksi komissiolle 36 artiklan mukaisesti. Jäsenvaltiot eivät saa ilmoittaa näitä hintoja millekään muulle taholle ennen niiden ilmoittamista komissiolle.

▼B

2. Jos poikkeuksellisten olosuhteiden tai tarjonnan kausiluonteisuuden vuoksi jossain jäsenvaltiossa tai alueella ei ole mahdollista todeta hintoja huomattavasta määrästä 14 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuihin yhteen tai useampaan luokkaan kuuluvia ruhoja, komissio voi käyttää viimeisimpiä kyseiselle luokalle tai kyseisille luokille ennen kyseistä tilannetta todettuja hintoja; jos tällainen tilanne jatkuu kauemmin kuin kaksi peräkkäistä viikkoa, komissio voi päättää kyseisen luokan tai kyseisten luokkien väliaikaisesta poistamisesta hintojen ilmoittamisvelvollisuudesta ja kyseisille luokille annettujen painotusten väliaikaisesta uudelleenjakamisesta.

18 artikla

Yhteisön keskihinnat

1. Tietyn ruholajin osalta

a) yhteisön keskihinta kullekin 14 artiklan 1 kohdassa luetellulle lihakkuus- ja rasvaisuusluokalle on kyseiselle luokalle todettujen kansallisten markkinahintojen painotettu keskiarvo; painotus perustuu kussakin jäsenvaltiossa kyseisessä luokassa teurastettujen määrien suhteeseen kaikkiin yhteisön teurastuksiin kyseisessä luokassa;

b) yhteisön keskihinta kullekin lihakkuusluokalle on sen muodostavien rasvaisuusluokkien yhteisön keskihintojen painotettu keskiarvo; painotus perustuu kunkin rasvaisuusluokan teurastusten suhteeseen kaikkiin yhteisön teurastuksiin kyseisessä lihakkuusluokassa;

c) yhteisön keskihinta on a alakohdassa tarkoitettujen yhteisön keskihintojen painotettu keskiarvo; painotus perustuu kussakin a alakohdassa tarkoitetussa luokassa teurastettujen määrien suhteeseen kaikkiin yhteisön teurastuksiin kyseisessä ruholajissa.

2. Yhteisön keskihinta kaikille ruholajeille yhteensä on 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettujen keskihintojen painotettu keskiarvo; painotus perustuu kunkin ruholajin suhteeseen kaikkiin täysikasvuisten nautojen teurastuksiin yhteisössä.

19 artikla

Jäsenvaltioiden vuosittaiset ilmoitukset komissiolle

Jäsenvaltioiden on annettava komissiolle tiedoksi viimeistään kunkin vuoden 15 päivänä huhtikuuta seuraavat asiakirjat:

a) edellä olevan 15 artiklan 1 kohdan a tai b alakohdan perusteella hintoja toteavista teurastamoista laadittu luottamuksellinen luettelo, jossa ilmoitetaan kunkin teurastamon täysikasvuisten nautaeläinten tuotantomäärä edellisenä kalenterivuonna ilmaistuna numeroina ja mahdollisuuksien mukaan tonneina ruhopainoa;

b) edellä olevan 15 artiklan 1 kohdan c tai d alakohdan perusteella hintoja toteavista luonnollisista tai oikeushenkilöistä laadittu luottamuksellinen luettelo, jossa ilmoitetaan heidän edellisenä kalenterivuonna teurastamoon lähettämiensä täysikasvuisten nautaeläinten lukumäärä ilmaistuna myös mahdollisuuksien mukaan tonneina kuollutta ruhopainoa;

▼B

c) luettelo alueista, joilla hinnat todetaan, ja jokaiselle alueelle 16 artiklan 6 kohdan mukaisesti annettu painotus;

▼M1

d) edellisenä kalenterivuonna teurastettujen täysikasvuisten nautaeläinten kokonaismäärä eriteltynä kunkin luokan sekä lihakkuus- ja rasvaisuusluokkien mukaan.

▼B

III LUKU

SIANLIHA-ALA

20 artikla

Ruhojen pakollinen luokitus ja siihen liittyvät poikkeukset

1. Asetuksen (EY) N:o 1234/2007 42 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua sianruhojen luokitusasteikkoa on käytettävä kaikissa teurastamoissa kaikkien ruhojen luokitukseen, jotta taataan kohtuullinen maksu tuottajille näiden teurastamoon toimittamista sioista painon ja lihakkuuden perusteella.

2. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, jäsenvaltiot voivat päättää, ettei tämän asteikon soveltaminen ole pakollista teurastamoissa,

a) joissa suoritettujen teurastusten enimmäislukumäärän asianomaiset jäsenvaltiot vahvistavat siten, ettei sen vuosittainen keskiarvo ylitä 200:aa sikaa viikossa;

b) jotka teurastavat ainoastaan niiden omissa laitoksissa syntyneitä ja lihotettuja sikoja ja jotka leikkaavat kaikki saadut ruhot.

Jäsenvaltioiden on ilmoitettava ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetusta päätöksestään komissiolle täsmentäen teurastusten enimmäislukumäärän, joka voidaan suorittaa kussakin sellaisessa teurastamossa, jotka on vapautettu yhteisön asteikon soveltamisesta.

21 artikla

Punnitus, luokitus ja merkitseminen

1. Sianruhot on luokiteltava punnitushetkellä asetuksen (EY) N:o 1234/2007 liitteessä V olevan B kohdan II kohdassa määritellyn luokituksen mukaisesti.

Jäsenvaltioille voidaan antaa lupa sallia alueellaan teurastettujen sikojen luokitus ennen punnitusta asetuksen (EY) N:o 1234/2007 195 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

2. Asetuksen (EY) N:o 1234/2007 43 artiklan m alakohdan iv alakohdan mukaisesti asetuksen (EY) N:o 1234/2007 liitteessä V olevan B kohdan II kohdan ja tämän artiklan 1 kohdan säännösten ohella voidaan jäsenvaltion alueella teurastettujen sikojen osalta käyttää painon ja vähärasvaisen lihan osuuden lisäksi muita arviointiperusteita.

▼B

3. Sianruhot on merkittävä heti luokituksen jälkeen luokkaa osoittavalla isolla alkukirjaimella tai vähärasvaisen lihan arvioidun osuuden ilmaisevalla prosenttimerkinnällä asetuksen (EY) N:o 1234/2007 liitteessä V olevan B kohdan II kohdan mukaisesti.

Kirjaimien tai numeroiden on oltava vähintään kaksi senttimetriä korkeita. Merkintä voidaan tehdä myrkyttömällä, häviämättömällä ja lämmönkestävällä musteella tai millä tahansa muulla pysyvällä merkintätavalla, joka on ennakolta kansallisten toimivaltaisten viranomaisten hyväksymä.

Ruhoon voidaan tehdä painon ilmaiseva merkintä tai muut asianmukaisiksi katsotut merkinnät, sanotun kuitenkaan rajoittamatta ensimmäisen alakohdan soveltamista.

Puoliruhoihin merkintä on tehtävä kamaraan takapotkan tai kinkun kohdalle.

Tyydyttävänä merkintänä pidetään myös ruhotunnistelappujen kiinnittämistä siten, ettei niitä voi siirtää vahingoittumattomina.

4. Poiketen siitä, mitä 3 kohdassa säädetään, jäsenvaltiot voivat säätää, ettei sianruhoja tarvitse merkitä silloin kun laaditaan kunkin ruhon osalta vähintään seuraavat tiedot sisältävä seloste:

a) ruhojen yksittäinen tunnistus siten, ettei tunnistus voi muuttua;

b) ruhon lämminpaino; ja

c) vähärasvaisen lihan arvioitu osuus.

Seloste on säilytettävä kuuden viikon ajan ja oltava laatimispäivämääränä alkuperäisasiakirjana asianmukaisesti vahvistettu valvonnasta vastaavan henkilön toimesta.

Kuitenkin, kun ruhoja markkinoidaan sellaisenaan toiseen jäsenvaltioon, ruhojen on oltava asetuksen (EY) N:o 1234/2007 liitteessä V olevan B kohdan II kohdassa säädetyn asianmukaisen luokkanimityksen tai vähärasvaisen lihan osuuden ilmaisevan prosentin mukaan merkittyjä.

5. Ruhon rasva- tai lihaskudosta tai muuta kudosta ei saa poistaa millään tavoin ennen punnitusta, luokitusta ja merkitsemistä, sanotun kuitenkaan rajoittamatta asetuksen (EY) N:o 1234/2007 liitteessä V olevan B kohdan III kohdan soveltamista.

22 artikla

Ruhopaino

1. Asetuksen (EY) N:o 1234/2007 42 artiklan 1 kohdan b alakohdan soveltamiseksi painoa sovelletaan mainitun asetuksen liitteessä V olevan B kohdan III kohdassa määriteltyyn kylmän ruhon tarjontamuotoon.

2. Ruho on punnittava mahdollisimman pian teurastuksen jälkeen, mutta viimeistään 45 minuuttia sian pistämisestä.

Ruhon kylmäpainon on vastattava ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua todettua lämminpainoa vähennettynä kahdella prosentilla.

Jos jossakin tietyssä teurastamossa teurastuksen ja punninnan välistä 45 minuutin määräaikaa ei pystytä tavallisesti noudattamaan, kyseisen jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset voivat sallia tämän määräajan ylittämisen sillä edellytyksellä, että toisessa alakohdassa tarkoitettua 2 prosentin vähennystä pienennetään yhdellä kymmenyksellä kunkin ylitetyn neljännestunnin osalta, silloinkin kun koko tämä aika ei ole vielä kulunut.

▼B

3. Poiketen siitä, mitä 1 ja 2 kohdassa säädetään, ruhon kylmäpaino voidaan laskea ennalta vahvistetun, jäsenvaltioiden sikakarjojensa ominaispiirteiden mukaisesti vahvistaman komissiolle ilmoitetun vähennysasteikon kiinteiden arvojen mukaan. Tällaisen asteikon käyttö sallitaan asetuksen (EY) N:o 1234/2007 195 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun menettelyn mukaisesti, jos painoluokittain säädetyt vähennykset vastaavat mahdollisimman hyvin 1 ja 2 kohdasta aiheutuvaa vähennystä.

23 artikla

Sianruhojen vähärasvaisen lihan osuus

1. Asetuksen (EY) N:o 1234/2007 liitteessä V olevan B kohdan IV kohdan soveltamiseksi sianruhon vähärasvaisen lihan osuus muodostuu

— punaisten poikkijuovaisten lihasten kokonaispainosta, jos ne voidaan erottaa puukolla, ja

— ruhon painosta.

Punaisten poikkijuovaisten lihasten kokonaispaino saadaan ruhon kokonaisella tai osittaisella koeleikkuulla tai kokonaisen tai osittaisen koeleikkuun yhdistelmällä asetuksen (EY) N:o 1234/2007 195 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen hyväksyttyihin tilastollisesti testattuihin menetelmiin perustuvaan nopeaan kansalliseen menetelmään.

Toisessa alakohdassa tarkoitettu koeleikkuu voidaan korvata myös arvioimalla vähärasvaisen lihan prosenttiosuus tietokonetomografialla tehdyllä koko ruhon koeleikkuulla edellyttäen, että käytettävissä on koeleikkuun vertailukelpoiset tulokset.

2. Sianruhojen vähärasvaisen lihan osuuden arvioimiseksi käytettävä tilastollinen standardimenetelmä, joka sallitaan asetuksen (EY) N:o 1234/2007 liitteessä V olevan B kohdan IV kohdassa tarkoitetuksi luokitusmenetelmäksi, on joko tavanomainen pienimmän neliösumman tilastomenetelmä tai ”rank reduced” -menetelmä, mutta myös muita tilastollisesti testattuja menetelmiä voidaan käyttää.

Menetelmän on perustuttava kansallisen tai alueellisen sianlihantuotannon edustavaan otokseen, joka käsittää vähintään 120 ruhoa, joiden vähärasvaisen lihan osuus todetaan tämän asetuksen liitteessä IV säädetyn leikkuumenetelmän mukaisesti. Jos käytetään useampia otantamenetelmiä, viiteosuus lasketaan vähintään 50 ruhon otoksen perusteella, ja tulosten luotettavuuden on oltava vähintään sama kuin tilastollisen standardimenetelmän avulla 120 ruhon osalta liitteessä IV olevaa menetelmää käyttäen saatu tulos.

3. Luokitusmenetelmät voidaan hyväksyä ainoastaan siinä tapauksessa, että kalibroinnin keskimääräinen neliövirhe (RMSEP) on alle 2,5 laskettuna kokonaiskoeleikkuumenetelmällä tai vähintään 60 koeruhon edustavan otoksen koejärjestelyn perusteella. RMSEP:n arvoa laskettaessa otetaan huomioon myös mahdolliset normaalista vaihteluvälistä poikkeavat arvot.

▼B

4. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle pöytäkirjan muodossa luokitusmenetelmistä, joiden soveltamisen ne toivovat sallittavan alueellaan, ja esiteltävä leikkuukoe ja ilmoitettava ne periaatteet, joihin nämä menetelmät perustuvat, sekä käytetyt vähärasvaisen lihan prosentin arviointiyhtälöt. Pöytäkirjan on oltava kaksiosainen ja siinä on oltava liitteessä V säädetyt osat. Pöytäkirjan ensimmäinen osa on jätettävä komissiolle ennen leikkuukokeen alkua.

Luokitusmenetelmien soveltaminen yksittäisen jäsenvaltion alueella sallitaan asetuksen (EY) N:o 1234/2007 195 artiklan 2 kohdassa säädettyä menettelyä noudattaen pöytäkirjan perusteella.

5. Luokitusmenetelmien soveltamisen on vastattava kaikilta osin yhteisön hyväksymispäätökseen sisällytettyä kuvausta.

24 artikla

Paikalla tehtävät tarkastukset

1. Edellä 20 artiklassa tarkoitettu sianruhojen punnitus, luokitus ja merkitseminen laitoksissa on tarkastettava paikalla ilman ennakkovaroitusta luokituksesta vastaavista virastoista sekä laitoksista riippumattoman viranomaisen toimesta.

Riippumattomuutta luokituksesta vastaaviin virastoihin nähden ei kuitenkaan vaadita, jos toimivaltainen viranomainen toteuttaa itse mainitut tarkastukset.

2. Tarkastukset on tehtävä vähintään kahdesti vuosineljänneksen aikana kaikissa hyväksytyissä laitoksissa, jotka teurastavat vuodessa keskimäärin vähintään 200 sikaa viikossa.

Jäsenvaltioiden on kuitenkin vahvistettava tarkastusten taajuus niiden hyväksyttyjen laitosten osalta, jotka teurastavat vuodessa keskimäärin alle 200 sikaa viikossa.

3. Edellä olevien 1 ja 2 kohdan soveltamiseksi jäsenvaltioiden on

a) vahvistettava tarkastusten laajuus riskinarvioinnin perusteella, erityisesti ottaen huomioon sikojen teurastusten määrä asianomaisissa teurastamoissa sekä kyseisissä teurastamoissa aiempien tarkastusten aikana tehdyt havainnot;

b) ilmoitettava komissiolle kyseisten säännösten soveltamiseksi toteuttamansa toimenpiteet viimeistään 1 päivänä heinäkuuta 2009 ja sen jälkeen kuukauden kuluessa, jos ilmoitettaviin tietoihin tulee muutoksia.

4. Jos tarkastuksista vastaava laitos ei kuulu julkisyhteisöön, julkisyhteisön on valvottava 1 ja 2 kohdassa säädettyjä tarkastuksia fyysisesti samoin edellytyksin vähintään vuosittain. Julkisyhteisölle on tiedotettava säännöllisesti tarkastuksista vastaavan viranomaisen työn tuloksista.

25 artikla

Sianruhojen markkinahinta jäsenvaltioissa

1. Sianruhon markkinahinnan jäsenvaltiossa on vastattava kyseisen jäsenvaltion edustavilla markkinoilla tai hintanoteerauskeskuksissa todettujen sianruhojen noteerausten keskiarvoa.

▼M2

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettu hinta on määritettävä seuraaville ruholajeille vahvistettujen noteerausten perusteella:

a) ruhot, joiden paino on vähintään 60 kg mutta alle 120 kg: E, S;

b) ruhot, joiden paino on vähintään 120 kg mutta alle 180 kg: R.

▼B

3. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle 1 kohdassa tarkoitetut edustavat markkinat tai hintanoteerauskeskukset viimeistään 1 päivänä heinäkuuta 2009 ja sen jälkeen kuukauden kuluessa, jos ilmoitettaviin tietoihin tulee muutoksia.

Komissio toimittaa ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut ilmoitukset muille jäsenvaltioille.

26 artikla

Yhteisön keskihinta

1. Asetuksen (EY) N:o 1234/2007 17 ja 34 artiklassa tarkoitettu sianruhojen yhteisön markkinoiden keskihinta on määritettävä teurastamoon tuonnin yhteydessä, ilman arvonlisäveroa, elävien sikojen toimittajille maksettujen hintojen perusteella.

2. Edellä olevan 1 kohdan mukaisesti määriteltyjen hintojen on käsitettävä jalostamattomat teurasjätteet ja muut osat, ja ne ilmaistaan 100:aa kilogrammaa kohden sellaiselle kylmälle sianruholle

— joka on asetuksen (EY) N:o 1234/2007 liitteessä V olevan B kohdan III kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetun viitetarjontamuodon mukainen; ja

— jonka todettu paino on teuraskoukussa suoritetun punnituksen ja luokituksen jälkeen muunnettu ruhon kylmäpainoksi tämän asetuksen 22 artiklassa säädettyjen menetelmien mukaisesti.

3. Edellä 1 kohdassa säädetyn yhteisön markkinahinnan laskemiseksi kussakin jäsenvaltiossa todetut hinnat painotetaan kunkin jäsenvaltion sikakannan suhteellista osuutta ilmaisevilla kertoimilla.

Edellä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut kertoimet määritetään kunkin vuoden joulukuun alussa lasketun sikojen lukumäärän perusteella neuvoston direktiivin 93/23/ETY ([1]) mukaisesti.

27 artikla

Hintanoteerausten viikoittainen ilmoittaminen komissiolle

1. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle 36 artiklan mukaisesti

a) 25 artiklan 1 kohdan sekä 26 artiklan 1 ja 2 kohdan mukaisesti määritetyt noteeraukset;

b) porsaiden, joiden keskimääräinen elopaino on noin 20 kilogrammaa, edustavat noteeraukset eläintä kohti.

2. Jos komissio ei saa yhtä tai useampia noteerauksia, se käyttää viimeksi saatua noteerausta. Jos noteeraus tai noteeraukset puuttuvat kolmelta peräkkäiseltä viikolta, komissio ei enää kirjaa kyseistä noteerausta tai kyseisiä noteerauksia.

3. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komission pyynnöstä seuraavat tiedot, jos ne ovat niiden käytettävissä, asetuksen (EY) N:o 1234/2007 liitteessä I olevaan XVII osaan kuuluvista tuotteista:

a) jäsenvaltioiden markkinahinnat kolmansista maista tuoduille tuotteille;

([1]) EYVL L 149, 21.6.1993, s. 1.

▼B

b) kolmansien maiden edustavilla markkinoilla käytetyt hinnat.

IV LUKU

LAMPAANLIHA-ALA

28 artikla

Kevyiden lampaiden ruhojen määrittelyperusteet

1. Asetuksen (EY) N:o 1234/2007 liitteessä V olevan C kohdan III kohdan 2 kohdassa tarkoitettujen perusteiden soveltamiseksi sovelletaan tämän asetuksen liitteessä VI vahvistettuja sääntöjä.

2. Liitteessä VI tarkoitettu lihan väri määritetään kuvelihasta vatsan keskiviivan kohdalta vakioidun värikartan avulla.

29 artikla

Lihakkuus- ja rasvaisuusluokkia sekä ruhopainoa ja lihan väriä koskevat täydentävät säännökset

Asetuksen (EY) N:o 1234/2007 liitteessä V olevan C kohdan III kohdassa tarkoitettujen lihakkuus- ja rasvaisuusluokkien määritelmiä koskevat täydentävät säännökset vahvistetaan tämän asetuksen liitteessä VII.

30 artikla

Luokitus ja tunnistemerkitseminen

1. Asetuksen (EY) N:o 1234/2007 liitteessä V olevan C kohdan III kohdassa tarkoitettu luokitus ja V kohdassa tarkoitettu tunnistemerkitseminen on tehtävä teurastamossa.

2. Ruhojen luokitus, tunnistemerkitseminen ja punnitus on tehtävä viimeistään tunnin kuluttua eläimen pistämisestä.

3. Asetuksen (EY) N:o 1234/2007 42 artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitetun asteikon mukaisesti luokiteltujen ruhojen tai puoliruhojen tunnistemerkitseminen on tehtävä osallistuvissa laitoksissa leimalla, josta käyvät ilmi ruholaji sekä lihakkuus- ja rasvaisuusluokka.

Merkintä on tehtävä häviämättömällä ja myrkyttömällä musteella leimaamalla toimivaltaisten kansallisten viranomaisten hyväksymää menettelyä noudattaen.

Ruhotyypit nimetään seuraavasti:

a) L: nuorempien kuin 12 kuukauden ikäisten lampaiden (karitsojen) ruhot;

b) S: muiden lampaiden ruhot.

4. Jäsenvaltiot voivat sallia merkinnän korvaamisen lujasti kiinnitetyllä ruhotunnistelapulla, jonka muuttaminen ei ole mahdollista.

31 artikla

Luokitus pätevien luokittajien toimesta

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että luokituksen tekevät riittävän pätevät luokittajat. Jäsenvaltiot määrittävät henkilöt sopimusmenettelyllä tai nimeämällä asiasta vastaavan laitoksen.

▼B

32 artikla

Paikalla tehtävät tarkastukset

1. Edellä 31 artiklassa tarkoitettujen luokittajien toiminta sekä ruhojen luokitus ja tunnistemerkitseminen on tarkastettava osallistuvissa laitoksissa paikalla ilman ennakkovaroitusta jäsenvaltion nimeämän, luokituksesta vastaavista virastoista sekä osallistuvasta laitoksesta riippumattoman viranomaisen toimesta.

Riippumattomuutta luokituksesta vastaaviin virastoihin nähden ei kuitenkaan vaadita, jos toimivaltainen viranomainen toteuttaa itse mainitut tarkastukset.

Jos tarkastuksista vastaava laitos ei kuulu julkisyhteisöön, julkisyhteisön on valvottava ensimmäisessä alakohdassa säädettyjä tarkastuksia fyysisesti samoin edellytyksin vähintään vuosittain. Julkisyhteisölle on tiedotettava säännöllisesti tarkastuksista vastaavan viranomaisen työn tuloksista.

2. Tarkastukset on tehtävä vähintään kerran vuosineljänneksen aikana kaikissa osallistuvissa laitoksissa, jotka luokittelevat ja teurastavat vuodessa keskimäärin vähintään 80 lammasta viikossa. Jokaiseen tarkastukseen on sisällytettävä vähintään 40 sattumanvaraisesti valittua ruhoa.

Jäsenvaltioiden on kuitenkin vahvistettava vuodessa keskimäärin alle 80 lammasta viikossa teurastavia osallistuvia laitoksia varten tarkastusten taajuus ja tarkastettavien ruhojen vähimmäismäärä riskinarvioinnin perusteella erityisesti ottaen huomioon lammasten teurastusten määrä asianomaisissa teurastamoissa sekä kyseisissä teurastamoissa aiempien tarkastusten aikana tehdyt havainnot.

33 artikla

Todettava markkinahinta

1. Asetuksen (EY) N:o 1234/2007 42 artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitetun yhteisön lampaanruhojen luokitusasteikon perusteella vahvistettava markkinahinta on eläimen toimittajalle yhteisöstä peräisin olevasta karitsasta teurastamoon tuotaessa maksettava hinta vähennettynä arvonlisäverolla. Hinta ilmaistaan 100:aa teuraspainokilogrammaa kohden asetuksen (EY) N:o 1234/2007 liitteessä V olevan C kohdan IV kohdassa tarkoitetun viitetarjontamuodon mukaisesti teurastamolla koukussa punnittuna ja luokiteltuna.

2. Huomioon otettava paino on ruhon lämminpaino korjattuna jäähdytettäessä tapahtuvan painohäviön huomioimiseksi. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle käyttämänsä korjauskertoimet.

3. Jos koukussa punnitun ja luokitellun ruhon tarjontamuoto eroaa viitetarjontamuodosta, jäsenvaltioiden on mukautettava ruhon paino käyttämällä asetuksen (EY) N:o 1234/ 2007 liitteessä V olevan C kohdan IV kohdan toisessa alakohdassa säädettyjä korjauskertoimia. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle käyttämänsä korjauskertoimet.

▼B

34 artikla

Hintojen ilmoittaminen komissiolle

1. Niiden jäsenvaltioiden, joiden lampaanlihan tuotanto on enemmän kuin 200 tonnia vuodessa, on toimitettava komissiolle luottamuksellinen luettelo teurastamoista tai muista laitoksista, jotka osallistuvat hintojen vahvistamiseen yhteisön luokitusasteikon perusteella, jäljempänä ’osallistuva laitos’, ja ilmoitettava näiden osallistuvien laitosten arvioidut vuosittaiset tuotantomäärät.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen jäsenvaltioiden on 36 artiklan mukaisesti annettava komissiolle tiedoksi kunkin karitsalaadun keskihinta, joka on todettu yhteisön luokitusasteikkojen mukaan kaikissa osallistuvissa laitoksissa, ja ilmoitettava kunkin laadun suhteellinen osuus. Jos jonkin laadun osuus kokonaismäärästä on kuitenkin vähemmän kuin yksi prosentti, hintaa ei tarvitse ilmoittaa. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle myös kaikkien luokiteltujen karitsojen painonmukainen keskihinta kussakin hintaselvityksessä käytetyssä asteikossa.

Jäsenvaltiot voivat kuitenkin jakaa painon mukaan asetuksen (EY) N:o 1234/2007 liitteessä V olevan C kohdan III kohdan 1 kohdassa säädetyn kunkin lihakkuus- ja rasvaisuusluokan hintaselvityksen. Ilmaisulla ’laatu’ tarkoitetaan lihaisuus- ja rasvaisuusluokkien yhdistelmää.

35 artikla

Yhteisön keskihinnat

Yhteisön karitsanruhojen keskihinnan laskemiseksi 34 artiklan 2 kohdassa tarkoitetut hinnat painotetaan kunkin jäsenvaltion lampaanlihantuotannon suhteellista osuutta yhteisön lampaanlihantuotannosta ilmaisevilla kertoimilla.

V LUKU

YHTEISET JA LOPPUSÄÄNNÖKSET

36 artikla

Hintojen viikoittainen ilmoittaminen komissiolle

1. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle tämän asetuksen 17 artiklan 1 kohdassa, 27 artiklan 1 kohdassa ja 34 artiklan 2 kohdassa tarkoitetut markkinahinnat tai hintanoteeraukset viimeistään kunkin viikon keskiviikkona kello 12.00 Brysselin aikaa.

Hintojen tai noteerausten on koskettava sitä viikkoa, jona tiedot ilmoitetaan, edeltävän viikon maanantaista sunnuntaihin ulottuvaa ajanjaksoa.

Hinnat tai noteeraukset on ilmoitettava euroina tai tarvittaessa kansallisessa valuutassa.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetut ilmoitukset on tehtävä sähköisesti lomakkeella, jonka komissio toimittaa jäsenvaltioille tähän tarkoitukseen.

▼B

37 artikla

Painotuskertoimien säännöllinen tarkistaminen

1. Tämän asetuksen 18 artiklassa, 26 artiklan 3 kohdassa ja 35 artiklassa tarkoitettuja painotuskertoimia on tarkistettava säännöllisin väliajoin, jotta voidaan ottaa huomioon kehityssuuntaukset kansallisella ja yhteisön tasolla.

2. Kun kukin 1 kohdassa tarkoitettu tarkistus on tehty, komissio ilmoittaa jäsenvaltioille tarkistetut painotuskertoimet.

38 artikla

Yhteisön tarkastuskomitea

1. Asetuksen (EY) N:o 1234/2007 42 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu yhteisön tarkastuskomitea, jäljempänä ’komitea’, tekee paikalla tarkastuksia, jotka koskevat

a) yhteisön naudan- ja lampaanruhojen luokitusasteikkoa koskevien säännösten soveltamista;

b) kyseisten luokitusasteikkojen mukaisesti tehtävää markkinahintojen toteamista;

c) asetuksen (EY) N:o 1234/2007 6 artiklan 1 kohdan e alakohdassa säädettyjen naudanliha-alan julkisten interventio-ostojen mukaista tuotteiden luokitusta, tunnistamista ja merkitsemistä.

2. Komitea saa koostua enintään

a) kolmesta komission asiantuntijasta, joista yksi toimii komitean puheenjohtajana;

b) yhdestä asianomaisen jäsenvaltion asiantuntijasta;

c) yhdeksästä muiden jäsenvaltioiden asiantuntijasta.

Jäsenvaltioiden on nimettävä asiantuntijat heidän riippumattomuutensa ja erityisesti heidän ruhojen luokitusta, markkinahintojen toteamista ja tehtävän työn erityisluonnetta koskevan asiantuntemuksensa perusteella.

Asiantuntijat eivät saa missään tapauksessa käyttää omiin henkilökohtaisiin tarkoituksiinsa eivätkä paljastaa komitean työssä kerättyjä tietoja.

3. Tarkastukset on tehtävä teurastamoissa, lihamarkkinoilla, interventiokeskuksissa, hintanoteerauskeskuksissa ja 1 kohdassa tarkoitettujen säännösten soveltamisen suhteen toimivaltaisten alueellisten ja keskusviranomaisten toimipaikoissa.

4. Tarkastukset on tehtävä säännöllisin väliajoin jäsenvaltioissa, ja niiden taajuus voi vaihdella erityisesti tarkastettavien jäsenvaltioiden naudan- ja lampaanlihatuotannon suhteellisen merkityksen tai luokitusasteikkojen soveltamiseen liittyvien ongelmien perusteella.

Komissio laatii tarkastuskäyntien ohjelman jäsenvaltioiden kanssa neuvoteltuaan. Tarkastuksiin saa osallistua sen jäsenvaltion edustajia, jossa tarkastus tapahtuu.

Kunkin jäsenvaltion on järjestettävä sen alueella tehtävät tarkastuskäynnit komission esittämien vaatimusten perusteella. Tätä tarkoitusta varten jäsenvaltion on toimitettava 30 päivää ennen tarkastusta yksityiskohtainen ohjelma suunnitelluista tarkastuskäynneistä komissiolle, joka voi pyytää ohjelman muuttamista.

▼B

Komissio ilmoittaa jäsenvaltioille hyvissä ajoin ennen kutakin tarkastusta tarkastuksen ohjelmasta ja toteuttamisesta.

5. Kunkin tarkastuskäynnin lopuksi komitean jäsenet ja sen jäsenvaltion edustajat, jossa tarkastus tapahtui, kokoontuvat arvioimaan käynnin tuloksia. Komitean jäsenet tekevät tarkastuskäynnistä päätelmät 1 kohdassa tarkoitettujen seikkojen osalta.

Komitean puheenjohtaja laatii tarkastuksista kertomuksen, johon otetaan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut päätelmät. Kertomus toimitetaan mahdollisimman pian sille jäsenvaltiolle, jossa tarkastus tehtiin, sekä tämän jälkeen muille jäsenvaltioille.

Jos toisessa alakohdassa tarkoitetussa kertomuksessa huomautetaan puutteista niillä eri toiminta-aloilla, joita tarkastukset koskivat, tai annetaan suosituksia toiminnan parantamiseksi, jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle kaikista suunnitelluista tai jo tehdyistä muutoksista viimeistään kolmen kuukauden kuluessa kertomuksen toimituspäivästä.

6. Komissio vastaa komitean jäsenten matka- ja oleskelukuluista niiden säännösten mukaisesti, joita sovelletaan komission ulkopuolisten henkilöiden matka- ja oleskelukulujen korvaamiseen silloin, kun komissio on kutsunut heidät asiantuntijoiksi.

39 artikla

Jäsenvaltioiden toteuttamat toimet

1. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet

a) varmistaakseen, että tämän asetuksen säännöksiä sovelletaan;

b) varmistaakseen tämän asetuksen 17 artiklan 1 kohdan, 27 artiklan 1 kohdan ja 34 artiklan 2 kohdan mukaisesti ilmoitettujen hintojen tarkkuuden;

c) seuraamusten määräämiseksi rikkomisista, kuten leimojen ja ruhotunnistelappujen väärentämisestä ja petoksellisesta käytöstä tai siitä, että luokituksen tekee henkilöstö, jolla ei ole siihen lupaa.

2. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle 1 kohdassa tarkoitetuista toimenpiteistä niin pian kuin mahdollista.

▼M1

39 a artikla

Tiedonannot ja ilmoitukset

Tässä asetuksessa tarkoitetut komissiolle annettavat tiedonannot ja ilmoitukset on tehtävä komission asetuksen (EY) N:o 792/2009 ([1]) mukaisesti, lukuun ottamatta 36 artiklassa tarkoitettuja tiedonantoja ja ilmoituksia.

▼B

40 artikla

Kumotaan asetukset (ETY) N:o 563/82, (ETY) N:o 2967/85, (ETY) N:o 344/91, (EY) N:o 295/96, (EY) N:o 103/2006, (EY) N:o 1128/2006, (EY) N:o 908/2006, (EY) N:o 1319/2006, (EY) N:o 710/2008, (EY) N:o 22/2008 ja päätös 83/471/ETY.

Viittauksia kumottuihin asetuksiin ja kumottuun päätökseen pidetään viittauksina tähän asetukseen, ja ne luetaan liitteessä VIII olevan vastaavuustaulukon mukaisesti.

([1]) EUVL L 228, 1.9.2009, s. 3.

▼B

41 artikla

Tämä asetus tulee voimaan seitsemäntenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2009.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

▼B

LIITE I

Asetuksen 3 artiklassa tarkoitetut täysikasvuisten nautaeläinten ruhojen lihakkuus- ja rasvaisuusluokkia koskevat täydentävät säännökset

1. **LIHAKKUUS**

Ruhon muotojen kehittyneisyys, erityisesti sen pääosien osalta (reisi, selkä, lapa)

Lihakkuusluokka	Täydentävät säännökset		
S Ylivertainen	Reisi:	erittäin paljon ulospäin kaareva kaksoislihaksisto, uurteet selvästi erillään	Reisilihas imusolmukkeineen ja rasvoineen ulottuu erittäin selvästi yli lantioliitoksen (*symphisis pelvis*).
	Selkä:	hyvin leveä ja hyvin pyöreä, lavan korkeudelle	Lantion etuosa on hyvin pyöreä.
	Lapa:	hyvin voimakkaasti pyöreä	
E Erinomainen	Reisi:	hyvin pyöreä	Reisilihas imusolmukkeineen ja rasvoineen ulottuu selvästi yli lantioliitoksen (*symphisis pelvis*).
	Selkä:	leveä ja hyvin pyöreä, lavan korkeudelle	Lantion etuosa on hyvin pyöreä.
	Lapa:	hyvin pyöreä	
U Erittäin hyvä	Reisi:	pyöreä	Reisilihas imusolmukkeineen ja rasvoineen ulottuu yli lantioliitoksen (*symphisis pelvis*).
	Selkä:	leveä ja paksu, lavan korkeudelle	Lantion etuosa on pyöreä.
	Lapa:	pyöreä	
R Hyvä	Reisi:	hyvin kehittynyt	Reisilihas imusolmukkeineen ja rasvoineen ja lantion etuosa ovat hieman pyöreitä.
	Selkä:	vielä paksu, mutta kapeampi lavan korkeudella	
	Lapa:	melko hyvin kehittynyt	
O Melko hyvä	Reisi:	keskinkertaisesti kehittynyt	
	Selkä:	keskipyöreä	Lantio: etuosa on suora.
	Lapa:	keskinkertaisesti kehittyneestä lähes tasaiseen	
P Heikko	Reisi:	vähän kehittynyt	
	Selkä:	kapea, luita näkyvissä	
	Lapa:	tasainen, luita näkyvissä	

2. **RASVAISUUS**

Ulkoisen rasvan paksuus ruhon pinnassa ja rintaontelon sisäpinnassa

Rasvaisuusluokka	Täydentävät säännökset
1 Hyvin ohut	Ei rasvaa rintaontelon kalvon alla.
2 Ohut	Rintaontelon kalvon alla kylkivälilihakset ovat selvästi näkyvissä.
3 Keskinkertainen	Rintaontelon kalvon alla kylkivälilihakset ovat vielä näkyvissä.
4 Paksu	Reiden rasvajuonteet ovat silmäänpistäviä. Rintaontelon kalvon alla kylkivälilihasten yhteydessä on rasvaa.
5 Hyvin paksu	Reisi on lähes täysin paksun rasvakerroksen peitossa siten, että rasvajuonteet ovat hyvin heikosti nähtävissä. Rintaontelon kalvon alla kylkivälilihasten yhteydessä on rasvaa.

▼B

LIITE II

ASETUKSEN 9 ARTIKLAN 1 KOHDASSA TARKOITETTUJEN AUTOMATISOITUJEN LUOKITUSTEKNIIKOIDEN SALLIMINEN

OSA A

Sallimista koskevat edellytykset ja vähimmäisvaatimukset

1. Asianomaisten jäsenvaltioiden on järjestettävä varmennustesti. Testin arvioivassa varmennuslautakunnassa on oltava vähintään viisi asiantuntijaa, joilla on pätevyys luokitella täysikasvuisten nautaeläinten ruhoja. Kahden lautakunnan jäsenen on tultava testin tekevästä jäsenvaltiosta. Varmennuslautakunnan muiden jäsenten on kunkin tultava eri jäsenvaltiosta. Varmennuslautakunnassa on oltava pariton määrä asiantuntijoita. Komission yksiköt ja muiden jäsenvaltioiden asiantuntijat voivat osallistua varmennustestiin havainnoijina.

   Varmennuslautakunnan jäsenet työskentelevät riippumattomina ja nimettöminä.

   Asianomaisten jäsenvaltioiden on nimettävä varmennustestiä varten koordinaattori, joka/jolla:

   — ei voi olla varmennuslautakunnan jäsen,

   — on riittävä tekninen tietämys ja täysi riippumattomuus,

   — seuraa varmennuslautakunnan jäsenten riippumattomuutta ja nimettömänä työskentelyä,

   — kerää varmennuslautakunnan jäsenten luokitustulokset ja automatisoiduilla luokitustekniikoilla saadut tulokset,

   — varmistaa, että automatisoiduilla luokitustekniikoilla saadut tulokset eivät ole koko varmennustestin aikana muiden varmennuslautakunnan jäsenten tai muiden osapuolten käytettävissä,

   — validoi kunkin ruhon luokituksen ja voi päättää myöhemmin täsmennettävin puolueettomin perustein hylätä ruhot otannasta.

2. Varmennustestiä varten:

   — kukin lihakkuus- ja rasvaisuusluokka jaetaan kolmeen alaluokkaan,

   — tarvitaan vähintään 600 validoitua ruhoa,

   — ruhoista, jotka kelpaavat luokiteltaviksi automatisoiduilla luokitustekniikoilla, voidaan hylätä enintään viisi prosenttia.

3. Kunkin validoidun ruhon osalta varmennuslautakunnan jäsenten saamien tulosten mediaania pidetään kyseisen ruhon oikeana luokkana.

   Automatisoidun luokitustekniikan suorituskyvyn arvioimiseksi automatisoidun luokituslaitteen tuloksia verrataan kunkin validoidun ruhon osalta varmennuslautakunnan tulosten mediaaniin. Automatisoidulla luokitustekniikalla tehdyn luokituksen tarkkuus määritellään jäljempänä esitetyn pistejärjestelmän mukaisesti:

	Lihakkuus	Rasvaisuus
Ei virheitä	10	10
Yhden yksikön virhe (eli yksi alaluokka enemmän tai vähemmän)	6	9
Kahden yksikön virhe (eli kaksi alaluokkaa enemmän tai vähemmän)	− 9	0
Kolmen yksikön virhe (eli kolme alaluokkaa enemmän tai vähemmän)	− 27	− 13
Yli kolmen yksikön virhe (eli yli kolme alaluokkaa enemmän tai vähemmän)	− 48	− 30

   Jotta automatisoitu luokitustekniikka voidaan hyväksyä, sen on saatava vähintään 60 prosenttia enimmäispisteistä lihakkuuden ja rasvaisuuden osalta.

▼B

Lisäksi automatisoidulla luokitustekniikalla tehdyn luokituksen on noudatettava seuraavia raja-arvoja:

	Lihakkuus	Rasvaisuus
Hajonta	± 0,30	± 0,60
Regressiosuoran kulmakerroin	1 ± 0,15	1 ± 0,30

OSA B

Tiedot, jotka jäsenvaltioiden on toimitettava varmennustestin järjestämisen osalta

— päivämäärät, joina varmennustesti tehdään,

— yksityiskohtainen kuvaus jäsenvaltiossa tai sen osassa luokitelluista täysikasvuisten nautaeläinten ruhoista,

— ruhojen otannan valinnassa käytetyt tilastolliset menetelmät, joiden on oltava asianomaisessa jäsenvaltiossa tai sen osassa teurastettujen täysikasvuisten nautaeläinten osalta edustavia ruholajin sekä lihakkuus- ja rasvaisuusluokkien suhteen,

— teurastamon/teurastamoiden, jossa/joissa varmennustesti tehdään, nimi/nimet ja osoite/osoitteet, selvitys prosessointilinjojen järjestelyistä ja suorituskyvystä, myös prosessointinopeus tunnissa,

— varmennustestissä käytettävät ruhojen tarjontamuodot,

— kuvaus automatisoidusta luokituslaitteesta ja sen teknisistä ominaisuuksista, erityisesti laitteen turvallisuus kaikenlaisessa käsittelyssä,

— asianomaisten jäsenvaltioiden nimeämät pätevyyden omaavat asiantuntijat, jotka ottavat osaa varmennustestiin lautakunnan jäseninä,

— varmennustestin koordinaattori, joka voi osoittaa riittävän teknisen tietämyksen ja täyden riippumattomuuden,

— varmennustestin tulokset analysoivan, asianomaisen jäsenvaltion nimeämän riippumattoman laitoksen nimi ja osoite.

OSA C

Tiedot, jotka jäsenvaltioiden on toimitettava varmennustestin tulosten osalta

— jäljennökset luokituslomakkeista, jotka varmennuslautakunnan jäsenet ja koordinaattori ovat täyttäneet ja allekirjoittaneet varmennustestin aikana,

— jäljennös automatisoidulla luokitustekniikalla saaduista luokitustuloksista, jotka koordinaattori on allekirjoittanut varmennustestin aikana,

— koordinaattorin raportti varmennustestin järjestelyistä ottaen huomioon tässä liitteessä olevassa osassa B vahvistetut edellytykset ja vähimmäisvaatimukset,

— komission hyväksymän metodologian mukainen määrällinen analyysi varmennustestin tuloksista, myös kunkin asiantuntijaluokittajan saamista luokitustuloksista ja automatisoidulla luokitustekniikalla saaduista tuloksista. Tässä analyysissa käytetyt tiedot on toimitettava komission hyväksymässä sähköisessä muodossa,

— automatisoitujen luokitustekniikoiden tarkkuus tämän liitteen osassa A olevan 3 kohdan säännösten mukaisesti.

▼B

LIITE III

Asetuksen 13 artiklan 5 kohdassa tarkoitetut korjauskertoimet ruhopainon prosenttiosuutena ilmaistuina

Prosenttiosuus	Vähennys			Lisäys				
Rasvapitoisuus	1–2	3	4–5	1	2	3	4	5
Munuaiset	− 0,4							
Munuaisrasva	− 1,75	− 2,5	− 3,5					
Lantion rasvakasautuma	− 0,5							
Maksa	− 2,5							
Kuveliha	− 0,4							
Pallealiha	− 0,4							
Häntä	− 0,4							
Selkäydin	− 0,05							
Utarerasva	− 1,0							
Kivekset	− 0,3							
Lantiorasva	− 0,5							
Sisäpaistin pintarasva	− 0,3							
Kaulavaltimo ja suonirasva	− 0,3							
Pintarasvojen poistaminen				0	0	+ 2	+ 3	+ 4
Rinnan leveän pään pintakerroksen poistaminen rasvakerroksen jäädessä jäljelle (lihaskudos ei saa näkyä)				0	+ 0,2	+ 0,2	+ 0,3	+ 0,4
Takaneljänneksen kuverasvan viereisen kupeen sisäpuolisen rasvan poistaminen				0	+ 0,3	+ 0,4	+ 0,5	+ 0,6

▼B

LIITE IV

Asetuksen 23 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu vähärasvaisen lihan osuus

1. Vähärasvaisen lihan osuuden arvioiminen perustuu viitemenetelmän mukaisesti tehtyyn koeleikkuuseen.

2. Jos tehdään osittainen koeleikkuu, vähärasvaisen lihan pitoisuuden arviointi perustuu neljän pääleikkuun (lavan, ulkofileen, kinkun ja kyljen) koeleikkuuseen. Vähärasvaisen lihan viiteosuus lasketaan seuraavasti:

$$Y = 0{,}89 \times 100 \ \frac{\text{fileen paino} \ + \ \text{lavan, ulkofileen, kinkun ja kyljen vähärasvaisen osan paino}}{\text{fileen paino} \ + \ \text{koeleikeltyjen palojen paino}}$$

   Näiden neljän pääleikkuun (lavan, ulkofileen, kinkun ja kyljen) vähärasvaisen lihan paino lasketaan vähentämällä niiden muiden kuin vähärasvaisten osien kokonaispaino ruhon kokonaispainosta ennen koeleikkuuta.

3. Jos tehdään koko ruhon koeleikkuu, vähärasvaisen lihan viiteosuus lasketaan seuraavasti:

$$Y = 100 \times \frac{\text{vähärasvaisen lihan paino}}{\text{ruhon paino}}$$

   Vähärasvaisen lihan paino lasketaan vähentämällä muiden kuin vähärasvaisten osien kokonaispaino ruhon kokonaispainosta ennen koeleikkuuta. Päätä (poskia lukuun ottamatta) ei koeleikellä.

▼B

LIITE V

Asetuksen 23 artiklan 4 kohdassa tarkoitettu sianruhojen luokitusmenetelmiä koskeva pöytäkirja

1. Pöytäkirjan ensimmäisessä osassa on oltava yksityiskohtainen kuvaus leikkuukokeesta ja erityisesti

   — koeaika ja suunniteltu aikataulu koko lupamenettelylle,

   — teurastamojen määrä ja sijainti,

   — kuvaus sikakannasta, jota asianomainen arviointimenetelmä koskee,

   — valittu koeleikkuumenetelmä (koko ruhon tai sen osan koeleikkuu),

   — jos käytetään 23 artiklan 1 kohdan kolmannessa alakohdassa tarkoitettua tietokoneohjattua tomografialaitetta, menetelmän kuvaus,

   — valitun otantamenetelmän yhteydessä käytettyjen tilastollisten menetelmien kuvaus,

   — kansallisen nopean menetelmän kuvaus,

   — käytettävien ruhojen täsmällinen tarjontamuoto.

2. Pöytäkirjan toisessa osassa on oltava yksityiskohtainen kuvaus leikkuukokeen tuloksista ja erityisesti

   — valitun otantamenetelmän yhteydessä käytettyjen tilastollisten menetelmien kuvaus,

   — käytettävä tai muutettava yhtälö,

   — tulosten numeerinen ja graafinen kuvaus,

   — uuden laitteiston kuvaus,

   — sikojen enimmäispaino, johon uutta menetelmää voidaan käyttää, sekä kaikki muut menetelmän käytännön soveltamisessa noudatettavat rajat.

▼B

LIITE VI

Asetuksen 28 artiklassa tarkoitettujen alle 13 kilogramman painoisten karitsanruhojen luokitusasteikko

Luokka	A		B		C	
Paino	≤ 7 kg		7,1– 10 kg		10,1– 13 kg	
Laatu	1.	2.	1.	2.	1.	2.
Lihan väri	kirkas vaaleanpunainen	muu väri tai muu rasvapitoisuus	kirkas vaaleanpunainen tai vaaleapunainen	muu väri tai muu rasvapitoisuus	kirkas vaaleanpunainen tai vaaleanpunainen	muu väri tai muu rasvapitoisuus
Rasvaisuusluokka (*)	(2) (3)		(2) (3)		(2) (3)	

(*) Asetuksen (EY) N:o 1234/2007 liitteessä V olevan C kohdan III kohdan 1 kohdan mukaisesti.

▼B

LIITE VII

Asetuksen 29 artiklassa tarkoitetut lampaanruhojen lihakkuus- ja rasvaisuusluokkia koskevat täydentävät säännökset

1. LIHAKKUUS

Ruhon muotojen kehittyneisyys, erityisesti sen pääosien osalta (takaneljännes, selkä, lapa).

Lihakkuusluokka	Täydentävät säännökset	
S Ylivertainen	Takaneljännes:	kaksoislihakset. Muodot äärimmäisen paljon ulospäin kaarevia.
	Selkä:	äärimmäisen paljon ulospäin kaareva, äärimmäisen leveä, äärimmäisen paksu.
	Lapa:	äärimmäisen paljon ulospäin kaareva ja äärimmäisen paksu.
E Erinomainen	Takaneljännes:	erittäin paksu. Muodot erittäin paljon ulospäin kaarevia.
	Selkä:	erittäin paljon ulospäin kaareva, erittäin leveä ja erittäin paksu lapoihin asti.
	Lapa:	äärimmäisen paljon ulospäin kaareva ja äärimmäisen paksu.
U Erittäin hyvä	Takaneljännes:	paksu. Muodot ulospäin kaarevia.
	Selkä:	leveä ja paksu lapoihin asti.
	Lapa:	paksu ja ulospäin kaareva.
R Hyvä	Takaneljännes:	enimmäkseen suorat muodot.
	Selkä:	paksu, mutta vähemmän leveä lapojen kohdalla.
	Lapa:	hyvin kehittynyt, mutta vähemmän paksu.
O Melko hyvä	Takaneljännes:	lievästi sisäänpäin kaarevat muodot.
	Selkä:	leveys ja paksuus riittämättömät.
	Lapa:	melko kapea. Paksuus riittämätön.
P Heikko	Takaneljännes:	sisäänpäin kaarevat tai erittäin paljon sisäänpäin kaarevat muodot.
	Selkä:	kapea ja sisäänpäin kaareva, ulkonevat luut.
	Lapa:	kapea, litteä, ulkonevat luut.

2. RASVAISUUS

Rasvakerroksen paksuus ruhon ulko- ja sisäpuolella.

Rasvaisuusluokka	Täydentävät säännökset ([1])		
1. Hyvin ohut	Ulkopuoli	Ei rasvaa tai ainoastaan joitakin näkyviä merkkejä rasvasta.	
	Sisäpuoli	Vatsaontelo	Ei rasvaa tai ainoastaan joitakin näkyviä merkkejä rasvasta munuaisissa.
		Rintaontelo	Ei rasvaa tai ainoastaan joitakin näkyviä merkkejä rasvasta kylkiluiden välissä.
2. Ohut	Ulkopuoli	Osaa ruhosta peittää erittäin ohut rasvakerros, joka kuitenkin voi olla raajoissa heikommin näkyvissä.	
	Sisäpuoli	Vatsaontelo	Munuaisia ympäröi osittain erittäin ohut rasvakerros tai joitakin merkkejä rasvasta.
		Rintaontelo	Lihakset selvästi näkyvissä kylkiluiden välissä.
3. Keskinkertainen	Ulkopuoli	Suurinta osaa ruhosta tai koko ruhoa peittää ohut rasvakerros. Rasvakerros on hieman paksumpi hännän tyvessä.	
	Sisäpuoli	Vatsaontelo	Munuaisia ympäröi osittain tai kokonaan ohut rasvakerros.
		Rintaontelo	Lihakset edelleen näkyvissä kylkiluiden välissä.

▼B

Rasvaisuusluokka	Täydentävät säännökset ([1])		
4. Paksu	Ulkopuoli	Suurinta osaa ruhosta tai koko ruhoa peittää paksu rasvakerros, joka voi kuitenkin olla ohuempi raajoissa ja paksumpi lapojen kohdalla.	
	Sisäpuoli	Vatsaontelo	Munuaisia ympäröi rasva.
		Rintaontelo	Kylkiluiden välilihaksiin voi olla imeytynyt rasvaa. Kylkiluiden päällä näkyviä rasvakertymiä.
5. Hyvin paksu	Ulkopuoli	Erittäin paksu rasvakerros. Joskus huomattavia rasvakasautumia.	
	Sisäpuoli	Vatsaontelo	Munuaisia ympäröi paksu rasvakerros.
		Rintaontelo	Kylkiluiden välilihaksiin on imeytynyt rasvaa. Kylkiluiden päällä näkyviä rasvakertymiä.

([1]) Vatsaonteloa koskevia täydentäviä säännöksiä ei sovelleta tämän asetuksen liitteen VI osalta.

▼B

LIITE VIII

Asetuksen 40 artiklassa tarkoitettu vastaavuustaulukko

1. ASETUS (ETY) N:o 563/82

Asetus (ETY) N:o 563/82	Tämä asetus
1 artiklan 1 kohta	13 artiklan 1 kohta
1 artiklan 2 kohta	13 artiklan 2 kohta
1 artiklan 3 kohta	13 artiklan 5 kohdan ensimmäinen alakohta
1 artiklan 4 kohta	13 artiklan 5 kohdan toinen alakohta
2 artikla	2 artiklan 3 ja 4 kohta
3 artikla	13 artiklan 4 kohta
4 artikla	41 artikla

2. ASETUS (ETY) N:o 2967/85

Asetus (ETY) N:o 2967/85	Tämä asetus
1 artikla	1 artikla
2 artiklan 1 kohta	22 artiklan 2 kohdan ensimmäinen ja toinen alakohta
2 artiklan 2 kohta	22 artiklan 2 kohdan kolmas alakohta
2 artiklan 3 kohta	22 artiklan 3 kohta
3 artikla	23 artiklan 2– 5 kohta
4 artiklan 1 kohta	21 artiklan 3 kohdan ensimmäinen ja toinen alakohta
4 artiklan 2 kohta	21 artiklan 3 kohdan neljäs alakohta
4 artiklan 3 kohta	21 artiklan 3 kohdan viides alakohta
5 artikla	21 artiklan 4 kohdan a luetelmakohta
6 artikla	39 artikla
7 artikla	41 artikla

3. ASETUS (ETY) N:o 344/91

Asetus (ETY) N:o 344/91	Tämä asetus
1 artiklan 1 kohta	6 artiklan 3 kohta
1 artiklan 2 kohta	6 artiklan 4 kohta
1 artiklan 2 a kohta	6 artiklan 2 kohta
1 artiklan 3 kohta	6 artiklan 5 kohta
1 artiklan 4 kohta	6 artiklan 6 kohta
1 artiklan 5 kohta	7 artiklan 2 kohdan johdantolause ja a luetelmakohta
2 artiklan 1 kohta	—
2 artiklan 2 kohdan johdantolause ja ensimmäinen luetelmakohta	5 artikla
2 artiklan 2 kohdan toinen luetelmakohta	—
2 artiklan 3 kohta	6 artiklan 7 kohta
3 artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohta	8 artikla

▼B

Asetus (ETY) N:o 344/91	Tämä asetus
3 artiklan 1 kohdan toinen alakohta	—
3 artiklan 1 a kohdan ensimmäinen, toinen ja kolmas alakohta	9 artiklan 1 kohta
3 artiklan 1 a kohdan neljäs alakohta	9 artiklan 3 kohdan a luetelmakohta
3 artiklan 1 b kohta	9 artiklan 2 kohta
3 artiklan 1 c kohta	9 artiklan 4 kohta
3 artiklan 2 kohdan ensimmäinen alakohta	11 artiklan 1 kohta
3 artiklan 2 kohdan toinen alakohta	11 artiklan 2 kohta
3 artiklan 2 kohdan kolmas alakohta	11 artiklan 3 kohta
3 artiklan 2 kohdan neljäs alakohta	11 artiklan 4 kohta
3 artiklan 2 kohdan viides alakohta	12 artiklan 2 kohta
3 artiklan 2 kohdan kuudes alakohta	12 artiklan 1 kohta
3 artiklan 3 kohta	39 artiklan 2 kohta
4 artikla	41 artikla
Liite I	Liitteessä II oleva A osa
Liite II	Liitteessä II olevat B ja C osa

4. ASETUS (EY) N:o 295/96

Asetus (EY) N:o 295/96	Tämä asetus
1 artikla	14 artikla
2 artiklan 1 kohta	15 artiklan 1 kohta
2 artiklan 2 kohta	—
2 artiklan 3 kohta	15 artiklan 2 kohta
3 artiklan 1 kohta	16 artiklan 1 kohta
3 artiklan 2 kohta	16 artiklan 2 kohta
3 artiklan 3 kohta	16 artiklan 3 kohta
3 artiklan 4 kohdan a alakohta	16 artiklan 4 kohdan ensimmäinen alakohta
3 artiklan 4 kohdan b alakohta	16 artiklan 4 kohdan toinen alakohta
3 artiklan 4 kohdan c alakohta	16 artiklan 5 kohta
31 artiklan 4 kohdan d alakohta	16 artiklan 6 kohta
3 artiklan 4 kohdan e alakohdan ensimmäisen alakohdan johdantolause	16 artiklan 7 kohdan ensimmäisen alakohdan johdantolause
3 artiklan 4 kohdan e alakohdan ensimmäisen alakohdan ensimmäinen luetelmakohta	16 artiklan 7 kohdan ensimmäisen alakohdan a luetelmakohta
3 artiklan 4 kohdan e alakohdan ensimmäisen alakohdan toinen luetelmakohta	16 artiklan 7 kohdan ensimmäisen alakohdan c luetelmakohta
3 artiklan 4 kohdan e alakohdan toinen alakohta	16 artiklan 7 kohdan toinen alakohta
3 artiklan 5 kohta	16 artiklan 8 kohta
4 artikla	17 artikla
5 artiklan 1 kohta	18 artiklan 1 kohta
5 artiklan 2 kohta	18 artiklan 2 kohta
5 artiklan 3 kohta	37 artiklan 1 kohta
6 artikla	19 artikla
7 artikla	39 artiklan 1 kohta
8 artikla	—
9 artikla	41 artikla

▼B

5. ASETUS (EY) N:o 103/2006

Asetus (EY) N:o 103/2006	Tämä asetus
1 artikla	3 artiklan 1 kohta
2 artikla	—
3 artikla	41 artikla
Liite I	Liite I
Liitteet II ja III	—

6. ASETUS (EY) N:o 908/2006

Asetus (EY) N:o 908/2006	Tämä asetus
1 artikla	25 artiklan 3 kohdan ensimmäinen alakohta
2 artikla	—
3 artikla	41 artikla
Liitteet I, II ja III	—

7. ASETUS (EY) N:o 1128/2006

Asetus (EY) N:o 1128/2006	Tämä asetus
1 artiklan 1 kohta	26 artiklan 1 kohta
1 artiklan 2 kohta	26 artiklan 2 kohta
2 artiklan 1 kohta	25 artiklan 1 kohta
2 artiklan 2 kohta	25 artiklan 2 kohta
3 artikla	—
4 artikla	41 artikla
Liitteet I ja II	—

8. ASETUS (EY) N:o 1319/2006

Asetus (EY) N:o 1319/2006	Tämä asetus
1 artiklan 1 kohta	27 artiklan 1 kohta
1 artiklan 2 kohta	27 artiklan 2 kohta
2 artikla	—
3 artikla	27 artiklan 3 kohta
4 ja 5 artikla	—
6 artikla	41 artikla
Liitteet I ja II	—

9. ASETUS (EY) N:o 22/2008

Asetus (EY) N:o 22/2008	Tämä asetus
1 artikla	33 artikla
2 artikla	34 artikla
3 artikla	3 artiklan 1 kohta
4 artiklan 1 kohta	30 artiklan 2 kohta
4 artiklan 2 kohta	30 artiklan 3 kohta

▼B

Asetus (EY) N:o 22/2008	Tämä asetus
4 artiklan 3 kohta	30 artiklan 4 kohta
5 artiklan 1 kohta	31 artikla
5 artiklan 2 kohta	32 artikla
6 artikla	38 artiklan 1 kohdan johdantolause sekä a ja b luetelmakohta
7 artikla	38 artiklan 2 kohdan toinen ja kolmas alakohta
8 artikla	38 artiklan 2 kohdan ensimmäinen alakohta
9 artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohta	38 artiklan 4 kohdan ensimmäinen alakohta
9 artiklan 1 kohdan toinen alakohta	—
9 artiklan 2 kohta	38 artiklan 4 kohdan toinen alakohta
9 artiklan 3 kohta	38 artiklan 4 kohdan kolmas alakohta
9 artiklan 4 kohta	38 artiklan 4 kohdan neljäs alakohta
9 artiklan 5 kohta	38 artiklan 5 kohdan ensimmäinen alakohta
9 artiklan 6 kohta	38 artiklan 5 kohdan toinen alakohta
10 artikla	38 artiklan 6 kohta
11 artikla	—
12 artikla	41 artikla
Liite I	Liite VII
Liitteet II ja III	—

10. ASETUS (EY) N:o 710/2008

Asetus (EY) N:o 710/2008	Tämä asetus
1 artikla	—
2 artikla	—
3 artikla	41 artikla
Liite	—

11. PÄÄTÖS 83/471/ETY

Päätös 83/471/ETY	Tämä asetus
1 artikla	38 artiklan 1 kohta
2 artikla	38 artiklan 2 kohta
3 artiklan 1 kohta	38 artiklan 3 kohta
3 artiklan 2 kohdan ensimmäinen alakohta	38 artiklan 4 kohdan ensimmäinen alakohta
3 artiklan 2 kohdan toinen alakohta	—
3 artiklan 2 kohdan kolmas alakohta	38 artiklan 4 kohdan toinen alakohta
3 artiklan 3 kohta	38 artiklan 4 kohdan kolmas alakohta
3 artiklan 4 kohta	38 artiklan 4 kohdan neljäs alakohta
4 artikla	38 artiklan 5 kohta
5 artikla	38 artiklan 6 kohta
6 artikla	—